EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 18.11.2020
COM(2020) 740 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

Zpráva o fungování evropského trhu s uhlíkem

Obsah

Seznam akronymů a zkratek 2

1. ÚVOD 4

2. INFRASTRUKTURA SYSTÉMU EU ETS 6

2.2 Registr Unie a protokol transakcí Evropské unie (EUTL) 9

3. FUNGOVÁNÍ TRHU S UHLÍKEM V ROCE 2019 10

3.1 Nabídka: povolenky uvedené do oběhu 11

3.1.1 Emisní strop 11

3.1.2 Vydané povolenky 14

3.1.2.1 Přidělování bezplatných povolenek 14

3.1.2.2 Dražby povolenek 16

3.1.2.3 Odchylka od úplného dražení povolenek pro výrobu elektřiny a tepla 19

3.1.2.4 Program NER300 22

3.1.2.5 Inovační fond 24

3.1.2.6 Modernizační fond 25

3.1.2.7 Kompenzace nepřímých uhlíkových nákladů 26

3.1.3 Mezinárodní kredity 28

3.2 Poptávka: povolenky vyňaté z oběhu 29

3.3 Zajišťování rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou 30

4. LETECTVÍ 33

5. DOZOR NAD TRHEM 36

6. MONITOROVÁNÍ, VYKAZOVÁNÍ A OVĚŘOVÁNÍ EMISÍ 38

7. PŘEHLED SPRÁVNÍCH ÚPRAV 40

8. SOULAD A PROSAZOVÁNÍ 41

9. ZÁVĚRY A VÝHLED DO BUDOUCNA 43

PŘÍLOHA 45

Seznam akronymů a zkratek

AVR	nařízení o akreditaci a ověřování
CA	příslušný orgán
CCS	zachycování a ukládání CO_2
CCU	zachycování a využívání CO_2
CDM	mechanismus čistého rozvoje
CER	ověřené snížení emisí
CORSIA	systém kompenzací a snižování emisí uhlíku v mezinárodní letecké dopravě
CSCF	opravný koeficient jednotný pro všechna odvětví
EA	Evropská spolupráce v akreditaci
EHP	Evropský hospodářský prostor
EEX	Evropská energetická burza
EIB	Evropská investiční banka
ERU	jednotka snížení emisí
ESMA	Evropský orgán pro cenné papíry a trhy
EU ETS	systém Evropské unie pro obchodování s emisemi
EUTL	protokol transakcí Evropské unie
GHG	skleníkový plyn
ICAO	Mezinárodní organizace pro civilní letectví
ICE	InterContinental Exchange Futures Europe
InnovFin EDP	InnovFin Energy demonstrační projekty
JI	společné provádění
MAR	nařízení o zneužívání trhu
MiFID II	směrnice o trzích finančních nástrojů
MiFIR	nařízení o trzích finančních nástrojů
MRR	nařízení o monitorování a vykazování
MRVA	monitorování, vykazování, ověřování a akreditace
MSR	rezerva tržní stability
NAB	vnitrostátní akreditační orgán
NER	rezerva pro nové účastníky na trhu
OTC	mimoburzovní

PFC	perfluoruhlovodíky
RES	obnovitelné zdroje energie
SARP	standardy a doporučené postupy systému CORSIA
TNAC	celkový počet povolenek v oběhu

1. ÚVOD

Evropský systém pro obchodování s emisemi (dále jen „systém EU ETS“) je od roku 2005 základním kamenem strategie EU pro snižování emisí skleníkových plynů produkovaných průmyslem a odvětvím výroby elektřiny a tepla. Výrazně přispívá k naplňování celounijního cíle snížit do roku 2020 emise skleníkových plynů o 20 % oproti hodnotám z roku 1990, k jehož překročení EU směřuje.

Tato zpráva o fungování evropského trhu s uhlíkem se předkládá v souladu s požadavky čl. 10 odst. 5 a čl. 21 odst. 2 směrnice 2003/87/ES[1] (směrnice o systému EU ETS). Jejím cílem je poskytovat každoroční přehled o vývoji evropského trhu s uhlíkem. Zpráva se zaměřuje na rok 2019, zároveň ale popisuje i vývoj v první polovině roku 2020.

Pro nadcházející desetiletí navrhuje Komise ve svém sdělení o plánu pro dosažení cíle v oblasti klimatu do roku 2030[2] zvýšit cíl snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 v EU ze 40 % alespoň na 55 % ve srovnání s hodnotami z roku 1990. V zájmu dosažení tohoto vyššího cíle Komise do června 2021 přezkoumá všechny příslušné politiky v oblasti ochrany klimatu a v případě potřeby navrhne jejich revizi. V rámci širšího balíčku právních předpisů, které jsou součástí Zelené dohody pro Evropu[3], bude rovněž provedena revize systému EU ETS, včetně jeho možného rozšíření i na nová odvětví.

Po revizi směrnice o systému ETS[4] se aktivně pracuje na provedení čtvrté fáze[5] a tyto práce rychle postupují. V uplynulém roce byly přijaty prováděcí právní předpisy o úpravě přidělování bezplatných povolenek v důsledku změn úrovní činnosti[6] a o fungování modernizačního fondu[7] a dále byla dokončena druhá revize nařízení o dražbě povolenek[8] za

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).
[2] COM(2020) 562 final – sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Zvýšení cílů Evropy v oblasti klimatu do roku 2030, Investice do klimaticky neutrální budoucnosti ve prospěch našich občanů – Plán pro dosažení cíle v oblasti klimatu do roku 2030.
[3] COM(2019) 640 final – sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Zelená dohoda pro Evropu.
[4] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/410 ze dne 14. března 2018, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem posílení nákladově efektivních způsobů snižování emisí a investic do nízkouhlíkových technologií a rozhodnutí (EU) 2015/1814 (Úř. věst. L 76, 19.3.2018, s. 3).
[5] Systém EU ETS je regulován ve fázích. Třetí fáze se vztahuje na období 2013–2020, zatímco čtvrtá fáze na období 2021–2030.
[6] Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1842 ze dne 31. října 2019, kterým se stanoví pravidla pro uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, pokud jde o další opatření k úpravám přídělu bezplatných povolenek na emise v důsledku změn úrovní činnosti (Úř. věst. L 282, 4.11.2019, s. 20).
[7] Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1001 ze dne 9. července 2020, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, pokud jde o fungování modernizačního fondu na podporu investic do modernizace energetických soustav a zlepšení energetické účinnosti vybraných členských států (Úř. věst. L 221, 10.7.2020, s. 107).
[8] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1868 ze dne 28. srpna 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 1031/2010 za účelem sladění dražeb povolenek s pravidly EU ETS na období let 2021 až 2030 a s klasifikací povolenek jako finančních nástrojů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (Úř. věst. L 289, 8.11.2019, s. 9).

účelem provedení požadavků čtvrté fáze (viz oddíly 3.1.2.1, 3.1.2.2 a 3.1.2.6). Zbývající prováděcí pravidla se v současné době dokončují tak, aby byla přijata do ledna 2021.

Od zveřejnění poslední zprávy o trhu s uhlíkem[9] byl počtvrté zveřejněn ukazatel přebytku rezervy tržní stability, z něhož vyplývá, že se v roce 2019 přebytek povolenek snížil z 1,65 miliardy z roku 2018 na přibližně 1,39 miliardy povolenek[10]. Na základě tohoto ukazatele a revidovaných právních předpisů o systému EU ETS bude v roce 2020 dražební nabídka snížena o přibližně 375 milionů povolenek (téměř o 35 %) (viz oddíl 3.3).

V roce 2019 došlo ve srovnání s rokem 2018 k významnému snížení emisí ze stacionárních zařízení, a to o 9,1 % (viz oddíl 3.2). Tento pokles byl způsoben především odvětvím energetiky, kde došlo ke snížení emisí o téměř 15 % v důsledku nahrazování uhlí elektřinou z obnovitelných zdrojů a plynových elektráren. Včetně tohoto posledního poklesu se celkové emise ze stacionárních zařízení snížily od začátku třetí fáze systému EU ETS o téměř 20 %. V odvětví letecké dopravy emise nadále rostly, přičemž oproti roku 2018 došlo k mírnému nárůstu o 1 % (viz oddíl 4).

V souvislosti se systémem ETS došlo rovněž k významnému politickému dění, např. dne 1. ledna 2020 vstoupila v platnost dohoda o propojení systému EU ETS se švýcarským systémem ETS a dále došlo ke zrušení pozastavení dražeb a přidělování bezplatných povolenek pro Spojené království v návaznosti na vstup v platnost dohody o vystoupení Spojeného království z Evropské unie (viz oddíl 2.2).

V neposlední řadě došlo v březnu/dubnu 2020 v důsledku krize COVID-19 k významnému krátkodobému poklesu ceny uhlíku. Navzdory tomu signál o ceně uhlíku v období od ledna 2019 do konce června 2020 dosahoval stabilně průměrné hodnoty ve výši přibližně 24 EUR[11]. Výnosy z dražeb povolenek ETS překročily jen za rok 2019 částku 14 miliard EUR a za prvních šest měsíců roku 2020 částku 7,9 miliardy EUR. Na základě údajů předložených členskými státy bylo v průběhu roku 2019 celkem 77 % těchto výnosů vynaloženo (nebo bylo plánováno jejich vynaložení) ke stanoveným účelům souvisejícím s klimatem a energetikou (viz oddíl 3.1.2.2).

Pokud není uvedeno jinak, údaje použité při sestavování této zprávy byly získány z veřejně dostupných zdrojů a Komisi byly k dispozici před červnem 2020[12]. Obecné a popisné informace o systému EU ETS jsou ve zprávě uvedeny v rámečcích.

[9] Zpráva o trhu s uhlíkem z roku 2019 je k dispozici zde: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52019DC0557R(01)
[10] C(2020) 2835 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2020_2835_en.pdf
[11] Zdroj: ICE
[12] Nejzazším termínem pro použité údaje je 30. červen 2020.

2. INFRASTRUKTURA SYSTÉMU EU ETS

2.1 Zahrnuté činnosti, zařízení a provozovatelé letadel

Systém EU ETS v současné době funguje ve 27 členských státech EU, na Islandu, v Lichtenštejnsku a Norsku a do konce roku 2020 i ve Spojeném království. Od 1. ledna 2020 je systém EU ETS propojen rovněž se švýcarským trhem s uhlíkem (viz oddíl 2.2). Od roku 2021 se kromě zemí EU a EHP/ESVO bude systém EU ETS vztahovat i na zařízení na výrobu elektřiny v Severním Irsku. Systém reguluje emise téměř u 11 000 elektráren a výrobních zařízení a u přibližně 600 provozovatelů letadel létajících z letišť EHP, popř. přilétajících na tato letiště. Zahrnuje přibližně 38 % emisí skleníkových plynů v EU.

V třetí fázi systému EU ETS (2013–2020)* patří mezi odvětví se stacionárními zařízeními regulovaná v rámci systému EU ETS energeticky náročná průmyslová odvětví, včetně elektráren a dalších spalovacích zařízení o jmenovitém tepelném příkonu >20 MW (s vyloučením zařízení pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu), ropných rafinérií, koksoven, výroby železa a oceli, cementového slínku, skla, vápna, cihel, keramických materiálů, buničiny, papíru a lepenky, hliníku, petrochemických produktů, amoniaku, kyseliny dusičné, kyseliny adipové, glyoxalu a glyoxylové kyseliny, zachycování CO_2, potrubní přepravy a geologického ukládání CO_2.

V období 2013–2016 se v letecké dopravě oblast působnosti systému EU ETS omezovala na lety uvnitř Evropského hospodářského prostoru (EHP), a to s cílem dále stimulovat Mezinárodní organizaci pro civilní letectví (ICAO)k uzavření mezinárodní dohody o omezování emisí skleníkových plynů z letecké dopravy. Ve snaze tento cíl nadále podporovat, usnadnit zprovoznění systému kompenzací a snižování emisí uhlíku v mezinárodní letecké dopravě (CORSIA) Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) a usnadnit uvedení tohoto systému do provozu bylo v roce 2017 toto omezení na lety uvnitř EHP prodlouženo do roku 2023 (viz oddíl 4).

Do systému EU ETS jsou zahrnuty emise oxidu uhličitého (CO_2), emise oxidu dusného (N_2O) z výroby kyseliny dusičné, kyseliny adipové, glyoxylové kyseliny a glyoxalu a emise perfluoruhlovodíků (PFC) z výroby hliníku. Ačkoli je účast v systému EU ETS povinná, v některých odvětvích jsou zahrnuta pouze zařízení, která přesahují určitou velikost. Kromě toho mohou zúčastněné země ze systému vyčlenit malá zařízení (vypouštějící méně než 25 000 tun ekvivalentu oxidu uhličitého (CO_{2e})), pokud zavedou alternativní a rovnocenná opatření. Ve čtvrté fázi (2021–2030) mohou být ze systému EU ETS vyčleněni velmi malí producenti emisí (s vykazovanými emisemi v posledních třech letech nižšími než 2 500 tun CO_{2e}), což je podmíněno existencí zjednodušeného systému monitorování, jenž umožní posoudit množství jejich emisí. Zúčastněné země mohou do systému EU ETS zahrnout i další odvětví a skleníkové plyny (tzv. „opt-in“).

* Informace o první a druhé fázi systému EU ETS jsou k dispozici na adrese: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/pre2013_cs

Ze zpráv podle článku 21 předložených zúčastněnými zeměmi[13] v roce 2020 vyplývá, že v roce 2019 zahrnoval systém ETS celkem 10 569 zařízení disponujících nezbytným povolením ETS.

Emise z biomasy používané v zařízeních ETS vzrostly v roce 2019 ve srovnání s předchozím rokem o 4 %, zatímco emise z uhlí klesly o 19 %, což přispělo k významnému snížení emisí z odvětví energetiky ve výši 15 %. Pokud jde výhradně o paliva, v roce 2019, stejně jako v předchozích letech, převažovalo v drtivé většině spalování fosilních paliv. Nicméně 29 zemí vykázalo rovněž používání biomasy ve 2 197 zařízeních (20,8 % všech zařízení). Nejvyšší procentuální podíl emisí z biomasy ve srovnání s emisemi, na něž se vztahuje systém EU ETS, za jednotlivé země vykázala Litva: 68 %. Dvě země (Lichtenštejnsko a Malta) nevykázaly žádné používání biomasy. Celkové emise z použité biomasy v roce 2019 činily přibližně 170 milionů tun CO_2 (11 % oproti emisím vykázaným v systému ETS), což představuje jasný nárůst oproti přibližně 145 milionům tun CO_2 v roce 2018 (8 % oproti emisím vykázaným v systému ETS). Z těchto emisí bylo 99,2 % pokládáno za nulové[14]. V roce 2019 bylo poprvé v malém množství vykázáno užívání biopaliv. Dva provozovatelé letadel (jeden v Německu a druhý ve Švédsku) vykázali 0,01% pokrytí emisí z letecké dopravy v rámci ETS za rok 2019.

V rámci kategorií zařízení podle emisí vyprodukovaných za rok[15] ukazují údaje za rok 2019, že stejně jako v předchozích letech zůstává 72 % zařízení v kategorii A, 21 % v kategorii B a 7 % v kategorii C. Celkem 6 053 zařízení bylo vykázáno jako „zařízení s nízkými emisemi“[16] (57 % z celkového počtu).

Pokud jde o činnosti v systému EU ETS dodatečně uvedené v souvislosti s emisemi jiných skleníkových plynů než CO_2, podle zpráv byla ve třinácti zemích (Francie, Island, Itálie, Německo, Nizozemsko, Norsko, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Slovinsko, Spojené království, Španělsko a Švédsko) vydána povolení na výrobu surového hliníku a perfluoruhlovodíků (PFC), zatímco na výrobu kyseliny dusičné a N_2O byla vydána povolení v 21 zemích (ve všech zemích s výjimkou Dánska, Estonska, Irska, Islandu, Kypru, Lichtenštejnska, Lotyšska, Lucemburska, Malty a Slovinska). Ostatní odvětví spojená s emisemi N_2O – výroba kyseliny adipové je vykazovaná ve třech zemích (Francie, Itálie a Německo) a výroba glyoxalu a glyoxylové kyseliny je vykazovaná ve dvou zemích (Francie a

[13] „Zprávami podle článku 21“ se rozumí zprávy předkládané členskými státy na základě požadavků článku 21 směrnice o systému ETS, přičemž v této souvislosti se „zúčastněnými zeměmi“ nebo jen „zeměmi“ rozumí 27 členských států EU, Spojené království a země EHP (Island, Lichtenštejnsko a Norsko).

[14] V systému EU ETS je emisní faktor biomasy nastaven na nulu, je-li splněna definice pojmu „biomasa“, a pokud jde o biopaliva nebo biokapaliny, jsou-li splněna kritéria udržitelnosti podle čl. 17 odst. 1 směrnice 2009/28/ES (směrnice o obnovitelných zdrojích energie). Pro emise pokládané za nulové není třeba vyřadit žádné povolenky. Ve zprávách předložených podle článku 21 v roce 2020 dvě zúčastněné země (Dánsko a Lotyšsko) uvedly pouze energetický obsah biomasy s nulovou hodnotou emisí, a nikoli skutečné emise. Jejich emise proto nejsou v rámci celkového uvedeného množství zohledněny.

[15] Zařízení kategorie C ročně vypouštějí více než 500 000 tun CO_2e, zařízení kategorie B vypouštějí ročně 50 000 až 500 000 tun CO_2e a zařízení kategorie A méně než 50 000 tun CO_2e ročně. Viz nařízení Komise (EU) č. 601/2012 ze dne 21. června 2012 o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 181, 12.7.2012, s. 30).

[16] Zařízeními s nízkými emisemi se rozumí podmnožina zařízení v rámci kategorie A, která ročně vypouštějí méně než 25 000 tun CO_2e (viz čl. 47 odst. 2 nařízení (EU) č. 601/2012).

Německo). Činnosti v oblasti zachycování a ukládání CO_2 vykázaly pouze Norsko a Rakousko.

Sedm zemí (Francie, Chorvatsko, Island, Itálie, Slovinsko, Spojené království a Španělsko) využilo stejně jako v minulém roce možnost vyloučit ze systému EU ETS malé producenty emisí v souladu s článkem 27 směrnice o systému EU ETS. Emise vyloučené v roce 2019 činily 3,81 milionu tun CO_2 (přibližně 0,25 % celkových emisí ze stacionárních zařízení v rámci systému EU ETS v porovnání s 0,17 % o rok dříve).

Ze zpráv předložených členskými státy podle článku 21 v roce 2020 vyplývá, že stejně jako v předchozích letech využilo doposud osm zemí (Belgie, Dánsko, Francie, Chorvatsko, Lichtenštejnsko, Litva, Maďarsko a Nizozemsko) ustanovení článku 13 nařízení o monitorování a vykazování[17], které u stacionárních zařízení s nízkým rizikem umožňuje povolit používání zjednodušených plánů pro monitorování. Pokud jde o provozovatele letadel s nízkými emisemi, použití tohoto ustanovení za rok 2019 vykázaly dvě země (Belgie a Island).

V roce 2019 bylo vykázáno 611 provozovatelů letadel s plány pro monitorování (o 7 % méně než v roce 2018). Z vykázaných provozovatelů představovalo 50 % (308) provozovatele letadel v oblasti komerční letecké dopravy, zatímco zbylých 50 % (303) byli provozovatelé letadel v oblasti nekomerční letecké dopravy.[18] Celkem 262 (43 %) jich spadalo do kategorie malých producentů emisí (v porovnání s 287 (44 %) v roce 2018).

[17] Nařízení Komise (EU) č. 601/2012 ze dne 21. června 2012 o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 181, 12.7.2012, s. 30).

[18] Příkladem provozovatele letadel v komerční letecké dopravě by byla letecká společnost přepravující cestující, která své služby poskytuje široké veřejnosti. Příkladem provozovatele letadel v nekomerční letecké dopravě by bylo letadlo v soukromém vlastnictví.

2.2 Registr Unie a protokol transakcí Evropské unie (EUTL)

Registr Unie a protokol transakcí Evropské unie (EUTL) sledují vlastnictví všeobecných povolenek a povolenek pro letectví tak, že zaznamenávají množství držené na účtech a transakce mezi účty. Tyto systémy rovněž evidují emise ze stacionárních zařízení a emise provozovatelů letadel, jakož i plnění povinností vyplývajících z těchto emisí. Oba systémy jsou provozovány a udržovány Komisí, přičemž správci národních registrů jsou nadále v zúčastněných zemích kontaktním místem pro majitele a zástupce účtů (společnosti a fyzické osoby). Zatímco registr Unie vede účty a eviduje informace o souladu, EUTL automaticky kontroluje, zaznamenává a schvaluje všechny transakce mezi účty, čímž zajišťuje, že všechny transakce jsou v souladu s pravidly systému EU ETS.

Údaje zaznamenané v registru Unie a v EUTL jsou důležitým zdrojem informací pro různé druhy vykazování v rámci systému ETS, jako je výpočet ukazatele přebytku rezervy tržní stability (viz oddíl 3.3) a vykazování, které provádí Evropská agentura pro životní prostředí. EUTL také zajišťuje transparentnost v systému EU ETS, a to zveřejňováním* informací o souladu stacionárních zařízení a provozovatelů letadel s ustanoveními systému ETS, a dále o transakcích mezi účty.

* Informace zveřejněné EUTL jsou k dispozici na adrese: https://ec.europa.eu/clima/ets/

V roce 2019 byly registr Unie, EUTL a internetové stránky EUTL pro veřejnost plně funkční 365 dní v roce a 24 hodin denně, pouze s malými přestávkami z důvodu technických modernizací v celkovém trvání přibližně 7 hodin.

Od 1. ledna 2019 Komise pozastavila[19] u Spojeného království všechny postupy týkající se přidělování bezplatných povolenek, dražení a výměny mezinárodních kreditů v souladu s ochrannými opatřeními[20] na ochranu ekologické vyváženosti systému EU ETS v případech, kdy pro členský stát vystupující z EU přestává platit právo Unie. Toto pozastavení bylo automaticky zrušeno dne 1. února 2020, kdy vstoupila v platnost dohoda o vystoupení Spojeného království[21] z EU a bylo zajištěno, že zařízení a provozovatelé letadel ve Spojeném království budou dodržovat povinnosti, které jim vyplývají z emisí za roky 2019 a 2020.

Dne 1. ledna 2020 vstoupila v platnost dohoda o propojení systému EU ETS se švýcarským systémem ETS[22]. Za účelem funkčního propojení systémů obchodování s emisemi se smluvní

[19] Rozhodnutí Komise C(2018) 8707 ze dne 17. prosince 2018 o pověření ústředního správce, aby pro Spojené království v rámci protokolu transakcí Evropské unie na omezenou dobu pozastavil příslušné procesy, pokud jde o přidělování bezplatných povolenek, dražení a výměny mezinárodních kreditů.
[20] Nařízení Komise (EU) 2018/208 ze dne 12. února 2018, kterým se mění nařízení (EU) č. 389/2013 o vytvoření registru Unie (Úř. věst. L 39, 13.2.2018, s. 3).
[21] Dohoda o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (2019/C 384 I/01) (Úř. věst. C 384 I, 12.11.2019, s. 1).
[22] Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o propojení jejich systémů obchodování s emisemi skleníkových plynů (Úř. věst. L 322, 7.12.2017, s. 3).

strany zavázaly vytvořit prozatímní řešení[23], které umožní propojení obou těchto systémů a přenos povolenek mezi nimi. Toto prozatímní řešení bylo zprovozněno dne 21. září 2020.

V březnu 2019 bylo přijato nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1122[24], které stanoví pravidla pro fungování registru Unie pro období 2021–2030. Aktuálně probíhá technická realizace nových pravidel zavedených nařízením, přičemž příslušné nové funkce budou v registru Unie k dispozici od 1. ledna 2021.

3. FUNGOVÁNÍ TRHU S UHLÍKEM V ROCE 2019

Tato kapitola poskytuje informace o aspektech týkajících se nabídky povolenek a poptávky po nich v systému EU ETS. Oddíl věnovaný nabídce obsahuje informace o stanoveném emisním stropu, přidělování bezplatných povolenek, dražbách povolenek, odchylkách od úplného dražení povolenek pro odvětví výroby elektřiny a tepla (článek 10c), programu NER300 a přípravách na inovační fond a modernizační fond, jakož i kapitolu o systémech kompenzací nepřímých uhlíkových nákladů a využívání mezinárodních kreditů.

Pokud jde o poptávku, věnuje se oddíl informacím o množství ověřených emisí. Poté následuje popis vyvažování různých prvků nabídky povolenek a poptávky po nich na trhu s uhlíkem prostřednictvím rezervy tržní stability.

[23] https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/markets/docs/decision_201902_swiss_ets_linking.pdf
[24] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1122 ze dne 12. března 2019, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, pokud jde o fungování registru Unie (Úř. věst. L 177, 2.7.2019, s. 3).

3.1 Nabídka: povolenky uvedené do oběhu

3.1.1 Emisní strop

Emisním stropem je maximální celkové množství skleníkových plynů, jež mohou zahrnuté subjekty vypouštět. Emisní strop má zajistit, že bude splněn cíl v oblasti snižování emisí a že bude odpovídat počtu povolenek uvedených do oběhu v průběhu jednoho obchodovacího období. Pro celý systém EU ETS je dán společný emisní strop, který platí pro EU jako celek.

Emisní strop pro rok 2013 pro emise ze stacionárních zařízení byl stanoven na 2 084 301 856 povolenek. Emisní strop se každý rok snižuje o lineární redukční koeficient ve výši 1,74 % průměrného celkového objemu povolenek vydaných za rok v období 2008–2012, čímž je zajištěno, že maximální počet povolenek, které mohou být stacionárními zařízeními používány, bude v roce 2020 o 21 % nižší než v roce 2005.

Emisní strop odvětví letecké dopravy byl původně stanoven na 210 349 264 povolenek pro letectví za rok, což je 5 % pod průměrnou roční úrovní emisí z letecké dopravy v období 2004–2006. Dne 1. ledna 2014 se tento strop zvýšil o 116 524 povolenek pro letectví v souvislosti se začleněním Chorvatska do systému EU ETS. Záměrem bylo, aby tento emisní strop odrážel právní předpisy z roku 2008*, které zahrnuly do systému EU ETS všechny lety odlétající z EHP, přilétající do EHP, jakož i lety uvnitř EHP. Rozsah systému EU ETS byl však v období 2013 až 2016 dočasně omezen na lety uvnitř EHP s cílem podpořit rozvoj opatření ICAO na globální úrovni zaměřeného na stabilizaci emisí pocházejících z mezinárodní letecké dopravy na úrovních roku 2020. Počet povolenek pro letectví uvedených do oběhu v letech 2013–2016 byl proto výrazně nižší než původně stanovený strop. V roce 2017 bylo na podporu rozvoje opatření ICAO na celosvětové úrovni omezení na lety uvnitř EHP prodlouženo do roku 2023 (viz kapitola 4).

Ve čtvrté fázi systému EU ETS (2021–2030) bude emisní strop pro stacionární zařízení i leteckou dopravu snížen o lineární redukční koeficient ve výši 2,2 %.

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/101/ES ze dne 19. listopadu 2008, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem začlenění činností v oblasti letectví do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství.

Tabulka 1 uvádí výši emisního stropu pro stacionární zařízení a počet povolenek pro letectví uvedených do oběhu[25] v jednotlivých letech během třetí fáze systému EU ETS.

[25] Počet povolenek pro letectví uvedených do oběhu od roku 2013 je výsledkem přístupu zdola nahoru, počínaje přidělováním bezplatných povolenek (na základě referenčních hodnot stanovených podle činností pro činnosti provozovatelů letadel uvnitř EHP). Počet dražených povolenek je pak odvozen na základě toho, že bezplatné povolenky (včetně zvláštní rezervy pro pozdější rozdělování mezi rychle rostoucí provozovatele letadel a nové účastníky) by měly představovat 85 % z celkového objemu a dražby by měly činit 15 %.

Tabulka 1: Emisní strop pro systém EU ETS v období 2013–2020

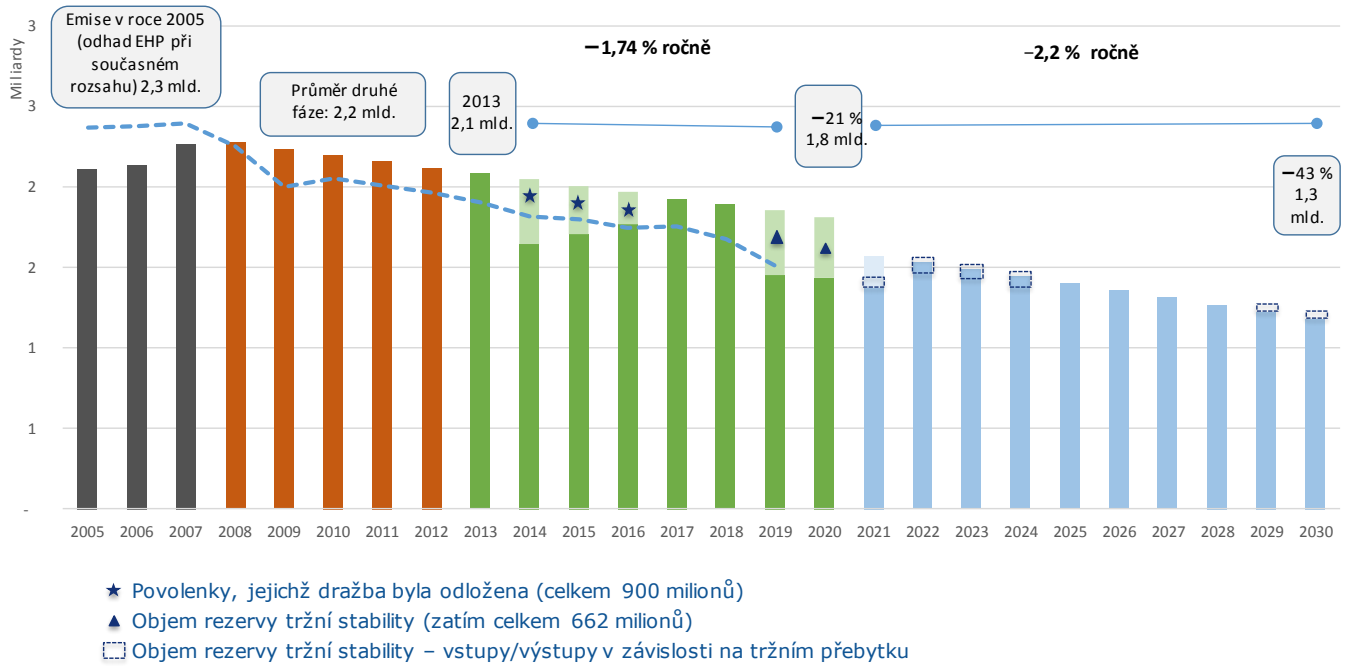
Rok	Roční emisní strop (zařízení)	Roční povolenky pro letectví uvedené do oběhu[26]
2013	2 084 301 856	32 455 296
2014	2 046 037 610	41 866 834
2015	2 007 773 364	50 669 024
2016	1 969 509 118	38 879 316
2017	1 931 244 873	38 711 651
2018	1 892 980 627	38 909 585
2019	1 854 716 381	38 946 562
2020	1 816 452 135	

Dne 1. února 2020 vstoupila v platnost dohoda o vystoupení Spojeného království z Evropské unie[27]. Směrnice o systému ETS se vztahuje na Spojené království do půlnoci 31. prosince 2020, přičemž podle Protokolu o Irsku a Severním Irsku[28] zůstává výroba elektřiny v Severním Irsku nadále součástí systému EU ETS, včetně příslušných práv a povinností.

Komise tento vývoj zohlednila ve svém rozhodnutí[29] o upraveném množství povolenek pro celou Unii přijatém dne 16. listopadu 2020. Obrázek 1 shrnuje snížení emisního stropu v návaznosti na zvýšení lineárního redukčního koeficientu na 2,2 % od roku 2021 a zároveň znázorňuje úlohu objemu rezervy tržní stability a odkládání příspěvků do rezervy tržní stability (viz také oddíl 3.3).

[26] Tyto aktualizované údaje zahrnují kromě přidělených bezplatných povolenek a vydražených povolenek také výměny mezinárodních kreditů.
[27] https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/eu-uk-withdrawal-agreement_cs
[28] https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/eu-uk-withdrawal-agreement/protocol-ireland-and-northern-ireland_cs
[29] Rozhodnutí Komise C/2020/7704

Obrázek 1: Snížení emisního stropu v důsledku zvýšení lineárního redukčního koeficientu na 2,2 % od roku 2021[30]

[30] Strop pro období 2021–2030 odráží pobrexitové množství povolenek v rámci EU ETS uvedené v rozhodnutí Komise C/2020/7704. Dopad vyšších cílů v oblasti snižování emisí do roku 2030, které navrhla Komise dne 17. září 2020 v plánu dosažení cíle v oblasti klimatu, na právní předpisy upravující systém ETS bude posouzen v rámci nadcházejícího procesu přezkumu právních předpisů týkajících se klimatu.

3.1.2 Vydané povolenky

3.1.2.1 Přidělování bezplatných povolenek

Ačkoli ve třetí fázi systému EU ETS jsou základní metodou přidělování emisních povolenek dražby, značné množství povolenek je přidělováno průmyslovým zařízením bezplatně za účelem řešení rizika úniku uhlíku (situace, kdy podniky přesunují výrobu do třetích zemí s menšími omezeními týkajícími se emisí skleníkových plynů, což může vést ke zvyšování jejich celkových emisí). Uplatňují se tyto zásady:

- odvětví výroby elektřiny již není způsobilé pro přidělování bezplatných povolenek,
- bezplatné povolenky pro výrobní odvětví jsou rozdělovány podle pravidel harmonizovaných pro celou EU,
- přidělování bezplatných povolenek vychází z referenčních hodnot výkonnosti s cílem posílit motivaci k snižování emisí skleníkových plynů a inovacím v této oblasti a oceňovat nejúčinnější zařízení,
- pro celou EU byla vytvořena rezerva pro nové účastníky na trhu (NER) u nových průmyslových zařízení a zařízení značně navyšujících kapacitu, která se rovná 5 % celkového množství povolenek vyhrazených pro třetí fázi.

Odvětví a pododvětví, u kterých se má za to, že jim hrozí výrazné riziko úniku uhlíku, jsou zařazena na seznam odvětví ohrožených rizikem úniku uhlíku*. Původně tento seznam platil pro období 2015–2019, avšak revidovaná směrnice o systému EU ETS prodloužila jeho platnost do 31. prosince 2020.

Vzhledem k tomu, že ve třetí fázi poptávka po bezplatných povolenkách překročila dostupné množství, bylo množství přidělené všem zařízením v systému EU ETS sníženo o stejný procentuální podíl na základě „meziodvětvového opravného koeficientu (CSCF)“**. V roce 2017 byly původní hodnoty meziodvětvového opravného koeficientu revidovány.***

* Aktuální seznam odvětví ohrožených rizikem úniku uhlíku je k dispozici na adrese: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/ALL/?uri=CELEX:32014D0746.

** Rozhodnutí Komise 2013/448/EU (Úř. věst. L 240, 7.9.2013, s. 27).

*** Rozhodnutí Komise 2017/126/EU (Úř. věst. L 19, 25.1.2017, s. 93).

Ve třetí fázi je přibližně 43 % z celkového množství dostupných povolenek přidělováno bezplatně, zatímco podíl povolenek, které mají vydražit členské státy, činí přibližně 57 %.

Po odečtení 300 milionů povolenek pro program NER300, jehož cílem je podporovat inovace, bylo v původní rezervě pro nové účastníky na trhu (NER) uloženo 480,2 milionu povolenek. Až do června 2020 bylo na celé období třetí fáze rezervováno 171,1 milionu povolenek pro 1089 zařízení. Zbývající rezerva pro nové účastníky na trhu činí 309,1 milionu povolenek. Ačkoli se očekává, že do konce třetí fáze dojde ke změnám, významný počet

těchto povolenek zůstane nepřidělen. Tyto nepřidělené povolenky z rezervy pro nové účastníky zbývající ze třetí fáze budou na jejím konci umístěny do rezervy tržní stability, z níž bude 200 milionů použito k vytvoření rezervy pro nové účastníky na trhu pro čtvrtou fázi.

Do konce června 2020 byl objem původně schválených bezplatných povolenek k přidělení do konce třetí fáze snížen přibližně o 570 milionů povolenek s ohledem na zařízení, která ukončila nebo omezila svou výrobu, resp. výrobní kapacitu.

Tabulka 2: Množství bezplatných povolenek (v milionech) přidělených průmyslu od roku 2013 do června 2020[31]

	2013	**2014**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**
Přidělování bezplatných povolenek[32] **(EU-27 + Spojené království + státy EHP/ESVO)**	903,0	874,8	847,6	821,3	796,2	771,9	748,1[33]	724,8
Povolenky přidělené z rezervy pro nové účastníky na trhu (investice do výstavby nových zařízení a zvyšování kapacity)	11,7	15,2	18,9	22,7	24,4	26,0	26,5	25,4
Bezplatné povolenky, jež nebyly přiděleny kvůli uzavření provozu nebo změnám výroby či výrobní kapacity	40,6	59,5	73,1	70,5	79,1	83,4	79,8	84,6

Aby se zabránilo riziku úniku uhlíku, bude přidělování bezplatných povolenek pokračovat i po roce 2020 a bude založeno na aktualizovaných referenčních hodnotách stanovených s ohledem na výkonnost 10 % nejúčinnějších zařízení v EU. V únoru 2019 přijala Komise seznam odvětví ohrožených únikem uhlíku pro období 2021–2030[34], který bude platit pro celé uvedené období. Tento seznam specifikuje, která průmyslová odvětví využívají vyšší podíl bezplatných povolenek.

[31] Zatímco údaje z předchozích let vycházely z oznámení členských států do konce června příslušného roku, letošní zpráva vychází z registru Unie s nejzazším termínem 30. června 2020. Tento nový přístup byl zvolen, aby přesněji odrážel množství povolenek tak, jak byly přiděleny a zaevidovány v registru Unie.
[32] Původní množství před odečtením povolenek zmíněných níže.
[33] Přidělování povolenek pro Spojené království (48,0 milionu povolenek z celkového objemu pro rok 2019), které bylo v roce 2019 pozastaveno kvůli opatřením na ochranu ekologické vyváženosti systému EU ETS, bylo v roce 2020 opět obnoveno.
[34] Rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/708, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2019:120:FULL&from=EN

S cílem zohlednit pokrok v oblasti technologií a inovací budou referenční hodnoty pro období 2021–2025 a 2026–2030 aktualizovány na základě skutečných údajů. Akt v přenesené pravomoci o revizi pravidel pro přidělování bezplatných povolenek na období 2021–2030 byl přijat v prosinci roku 2018[35]. Očekává se, že prováděcí nařízení o revidovaných referenčních hodnotách, které mají být používány v období 2021–2025, bude přijato do konce roku 2020 (viz dodatek 6 přílohy).

Ve čtvrté fázi bude mimoto včas upraveno množství povolenek přidělených jednotlivým zařízením v reakci na výrazný nárůst nebo pokles výroby. Aby se zabránilo manipulaci se systémem úprav přidělování povolenek a jeho zneužívání a aby se zamezilo nepřiměřené administrativní zátěži, přijala Komise v říjnu 2019 prováděcí akt, v němž vymezila další opatření týkající se úprav[36] (viz dodatek 6 přílohy).

3.1.2.2 Dražby povolenek

Dražby jsou základní metodou přidělování emisních povolenek. Primární dražby se řídí nařízením o dražbě povolenek*, které určuje harmonogram, správu a jiné aspekty dražeb povolenek s cílem zajistit, aby dražby probíhaly otevřeným, transparentním, harmonizovaným a nediskriminačním způsobem.

* Nařízení Komise (EU) č. 1031/2010 ze dne 12. listopadu 2010 o harmonogramu, správě a jiných aspektech dražeb povolenek na emise skleníkových plynů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 302, 18.11.2010, s. 1).

Dražby v roce 2019 probíhaly prostřednictvím dražební platformy Evropské energetické burzy (EEX), která funguje jako společná dražební platforma pro 25 členských států účastnících se společného zadávacího zařízení, pro Polsko, které se rozhodlo společného zadávacího řízení neúčastnit, ale neurčilo samostatnou dražební platformu, a pro Německo jakožto alternativní dražební platforma.

Evropská energetická burza (EEX) začala dražit povolenky pro Island, Lichtenštejnsko a Norsko v červnu 2019 poté, co byla Dohoda o EHP pozměněna tak, aby se uvedené státy mohly účastnit dohody o společném zadávacím řízení na společné dražební platformě. Po dohodě s uvedenými třemi zeměmi byly dražební objemy na období 2013–2018 v letech 2019 a 2020 rozloženy tak, aby byla zajištěna stálá a předvídatelná nabídka povolenek na trhu.

V souladu s ochrannými opatřeními, která byla přijata na ochranu ekologické vyváženosti systému EU ETS[37], nebyly v roce 2019 vydraženy žádné povolenky jménem Spojeného království. Poté, co dne 1. února 2020 vstoupila v platnost dohoda o vystoupení, byly dne 4.

[35] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/331, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2019:059:FULL&from=EN

[36] Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1842, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32019R1842&from=EN

[37] Rozhodnutí Komise C(2018) 8707 ze dne 17. prosince 2018 o pověření ústředního správce, aby pro Spojené království v rámci protokolu transakcí Evropské unie na omezenou dobu pozastavil příslušné procesy, pokud jde o přidělování bezplatných povolenek, dražení a výměny mezinárodních kreditů.

března 2020 obnoveny dražby pro Spojené království, které se konají prostřednictvím dražební platformy burzy ICE. Množství povolenek v kalendáři dražeb pro Spojené království na rok 2020 odpovídá součtu objemů, které měly být vydraženy za kalendářní roky 2019 a 2020.

Do 30. června 2020 proběhlo více než 1700 dražeb. Tabulka 3 nabízí přehled objemů povolenek[38], jež byly vydraženy Evropskou energetickou burzou (EEX) a burzou ICE do 30. června 2020, včetně dřívějších dražeb[39] všeobecných povolenek.

Tabulka 3: Celkový objem povolenek ze třetí fáze vydražených od roku 2012 do 30. června 2020[40]

Rok	Všeobecné povolenky	Povolenky pro letectví
2012	89 701 500	2 500 000
2013	808 146 500	0
2014	528 399 500	9 278 000
2015	632 725 500	16 390 500
2016	715 289 500	5 997 500
2017	951 195 500	4 730 500
2018	915 750 000	5 601 500
2019	588 540 000	5 502 500
2020 (do 30. června 2020)	360 446 000	3 371 500

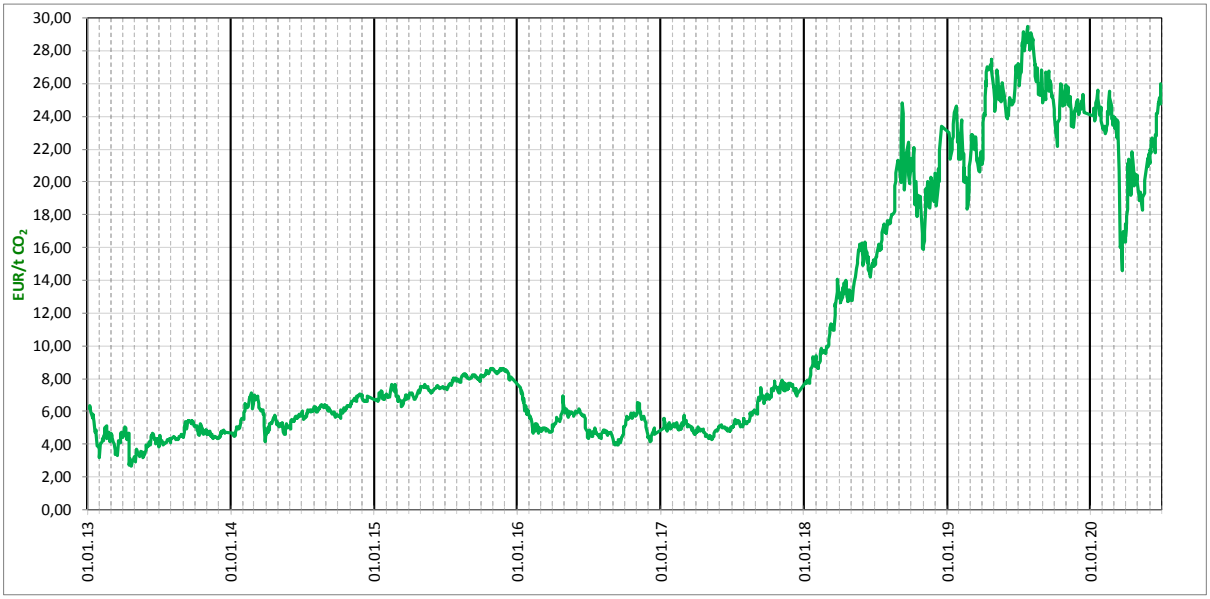
Zdroj: EEX

Jak je patrné z tabulky 3, poté, co byla v lednu 2019 uvedena do provozu rezerva tržní stability, došlo k podstatnému snížení dražební nabídky. Dražby všeobecně proběhly hladce a dražební zúčtovací ceny byly celkově úzce spjaty s cenami na sekundárním trhu.

V období od ledna 2019 do června 2020 byly v souladu s příslušným nařízením o dražbě povolenek zrušeny tři dražby, a to buď z důvodu nedodržení vyvolávací ceny, nebo z toho důvodu, že celkový objem nabídek nedosáhl draženého objemu. Včetně těchto tří bylo od konce roku 2012 zrušeno celkem patnáct dražeb z více než 1700 dražeb, které se uskutečnily. Přehled dražebních zúčtovacích cen od roku 2013 do 30. června 2020 je uveden na obrázku 2:

[38] Objemy všeobecných povolenek byly určeny s ohledem na rozhodnutí č. 1359/2013/EU. Objemy povolenek pro letectví byly určeny s ohledem na rozhodnutí č. 377/2013/EU a nařízení (EU) č. 421/2014.
[39] Dřívější dražby povolenek ve třetí fázi byly provedeny v roce 2012 s ohledem na to, že v odvětví elektřiny je rozšířenou obchodní praxí prodávat elektřinu dopředu (na základě forwardu) a nakupovat potřebné vstupy (včetně povolenek) současně s prodejem výstupů.
[40] V tabulce jsou uvedeny dražební objemy pro EU-27 + Spojené království + EHP.

Obrázek 2: Zúčtovací cena všeobecných povolenek od roku 2013 do 30. června 2020

___ Dražební zúčtovací cena

Zdroj: EEX

Počet účastníků dražeb všeobecných povolenek od roku 2013 do 30. června 2020 je uveden v dodatku 2. Dražební platformy včas zveřejňují podrobné výsledky každé dražby na zvláštních internetových stránkách. Další informace o výsledcích dražeb, včetně údajů o účasti, poměru pokrytí a cenách, jsou k dispozici ve zprávách členských států zveřejněných na internetových stránkách Komise[41].

Celkové výnosy členských států, Spojeného království a zemí EHP z dražeb za období od roku 2012 do 30. června 2020 přesáhly částku 57 miliard EUR (viz tabulky 2.1 a 2.2 v dodatku 2). Jen za rok 2019 přesáhly celkové dosažené výnosy částku 14 miliard EUR, zatímco v první polovině roku 2020 dosáhly částky ve výši 7,9 miliardy EUR. Směrnice o systému EU ETS stanoví, že by členské státy měly použít nejméně 50 % výnosů z dražeb, včetně veškerých výnosů z povolenek přidělených v zájmu solidarity a růstu, jakož i všechny výnosy z povolenek pro letectví[42], k účelům souvisejícím s oblastmi změny klimatu a energetiky.

Podle informací předložených členskými státy Komisi členské státy v roce 2019 vynaložily nebo plánovaly vynaložit celkem 77 % těchto výnosů ke stanoveným účelům souvisejícím s klimatem a energetikou. V období 2013–2019 bylo na tyto účely vynaloženo přibližně 78 % výnosů z dražeb. Zatímco malý podíl z této částky (přibližně 1,9 miliardy, resp. 4 % celkových výnosů za uvedené období) byl vynaložen na klimatické a energetické účely na mezinárodní úrovni, většina výnosů z dražeb ve třetí fázi byla vynaložena na vnitrostátní

[41] http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/auctioning/documentation_cs.htm
[42] Ustanovení čl. 3d odst. 4 směrnice 2003/87/ES.

klimatické a energetické účely (zejména na energii z obnovitelných zdrojů, energetickou účinnost a udržitelnou dopravu)[43].

V roce 2019 bylo pozměněno nařízení o dražbě povolenek[44] s cílem stanovit rámec pro dražení povolenek a řízení projektů v rámci inovačního fondu a modernizačního fondu ve čtvrté fázi. Změna zohledňuje rovněž klasifikaci povolenek v rámci systému EU ETS jako finančních nástrojů podle směrnice 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů (MiFID II).

V květnu 2020 Komise zveřejnila výzvu[45] v rámci zadávacího řízení na třetí společnou dražební platformu systému EU ETS, kde budou probíhat dražby povolenek jménem 25 členských států a tří států EHP/ESVO, jakož i povolenek pro inovační fond a modernizační fond. Očekává se, že dražby na třetí společné dražební platformě budou zahájeny počátkem roku 2021.

3.1.2.3 Odchylka od úplného dražení povolenek pro výrobu elektřiny a tepla

Článek 10c směrnice o systému EU ETS stanovuje odchylku od obecné zásady obchodování s povolenkami formou dražby s cílem podpořit investice do modernizace odvětví výroby elektřiny v některých členských státech EU s nižšími příjmy. Ve třetí fázi využilo této odchylky osm z deseti způsobilých členských států* přidělujících určitý počet bezplatných povolenek výrobcům elektřiny za předpokladu, že byly provedeny odpovídající investice.
Bezplatné povolenky podle článku 10c se odečítají od množství povolenek, které by příslušný členský stát jinak vydražil. Obecně platí, že výrobci elektřiny mohou získat bezplatné povolenky v hodnotě odpovídající výši investic uvedených v jejich národních investičních plánech, jež provedou, nebo výši poplatků, jež zaplatili do národního fondu, jehož prostřednictvím jsou tyto investice financovány, a to v závislosti na vnitrostátních pravidlech pro uplatňování odchylky. Jelikož přidělování bezplatných povolenek výrobcům elektřiny podle článku 10c směrnice o systému ETS by v zásadě znamenalo státní podporu, byly vnitrostátní systémy pro provádění odchylky podle článku 10c uvedeny do souladu s pravidly pro poskytování státní podpory a podléhají požadavkům uvedeným v pokynech pro státní podporu. Přidělování probíhá na základě každoročních zpráv předkládaných Komisi a jejich schválení ze strany Komise.**
Přechodné přidělování bezplatných povolenek podle článku 10c bude k dispozici i ve čtvrté fázi, avšak se zvýšenými požadavky v oblasti transparentnosti a s možností, aby způsobilé členské státy mohly použít veškeré prostředky, jež mohou podle článku 10c přidělovat, nebo jejich část na podporu investic v rámci modernizačního fondu (viz oddíl 3.1.2.6). Na základě informací, které Komisi poskytly členské státy, bude použití článku 10c v další fázi omezeno, přičemž odchylku se rozhodlo využívat pouze Bulharsko, Maďarsko a Rumunsko. Zbylé způsobilé členské státy***, včetně České republiky a Polska, kde byly objemy přechodného přidělování bezplatných povolenek ve třetí fázi nejvyšší, se rozhodly odchylku již nevyužívat.

* Ve třetí fázi byly k uplatnění odchylky způsobilé Bulharsko, Česká republika, Estonsko, Kypr, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Malta, Polsko a Rumunsko. Malta a Lotyšsko se rozhodly, že ji nevyužijí.

** Pokyny k některým opatřením státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů po roce 2012 (Úř. věst. C 158, 5.6.2012, s. 4).

*** Ve čtvrté fázi byly k uplatnění odchylky způsobilé Bulharsko, Česká republika, Estonsko, Chorvatsko, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Polsko, Rumunsko a Slovensko.

Celková výše vykázané investiční podpory v letech 2009–2019 činí zhruba 13,1 miliardy EUR. Přibližně 83 % bylo vyčleněno na modernizaci a renovaci infrastruktury, zatímco zbývající investice se zaměřily na diverzifikaci skladby zdrojů energie a čisté technologie.

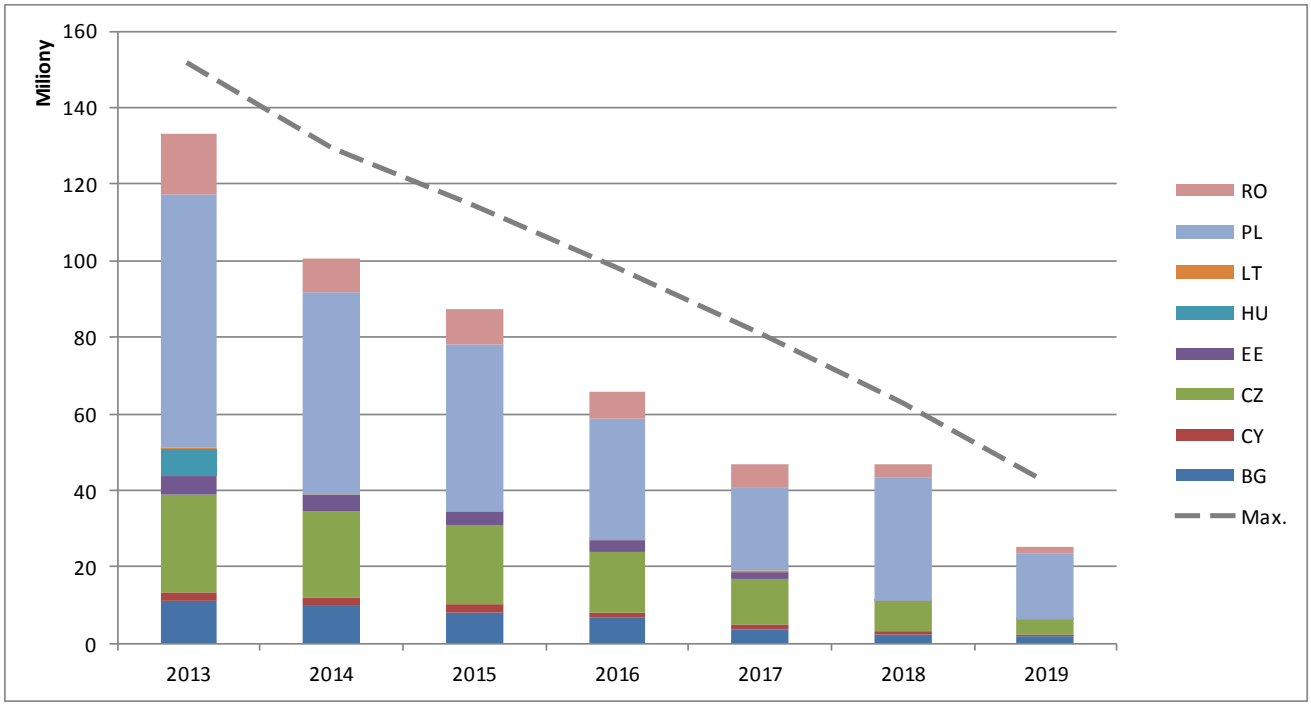
[43] Podrobnosti o využití výnosů z dražeb jsou uvedeny ve zprávě EU o pokroku v oblasti klimatu za rok 2020.
[44] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) ze dne 28. srpna 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 1031/2010 za účelem sladění dražeb povolenek s pravidly EU ETS na období let 2021 až 2030 a s klasifikací povolenek jako finančních nástrojů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.
[45] https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-display.html?cftId=6456&locale=cs

Počet povolenek přidělených bezplatně výrobcům elektřiny v roce 2019 je uveden v tabulce 1.1 dodatku 1 přílohy, zatímco maximální počet povolenek za rok je uveden v tabulce 1.2 dodatku 1.

Povolenky, jež nebyly ve třetí fázi přiděleny, mohou být buď vydraženy, nebo v souladu s ustanoveními směrnice o systému EU ETS přiděleny na investice podle článku 10c v období 2021–2030 vybrané na základě veřejné soutěže, popř. vloženy do modernizačního fondu. Zatímco Maďarsko se rozhodlo převést své povolenky podle článku 10c, jež nebyly ve třetí fázi přiděleny, do objemu povolenek podle článku 10c pro čtvrtou fázi, většina ostatních členských států se rozhodla své zbývající povolenky vydražit. Rumunsko využilo obou možností a část svých nepřidělených povolenek převedlo do čtvrté fáze a část z nich vydražilo.

Obrázek 3 znázorňuje počet povolenek podle článku 10c, které byly přiděleny na období 2013–2019, dle jednotlivých členských států.

Obrázek 3: Počet přidělených bezplatných povolenek podle článku 10c[46]

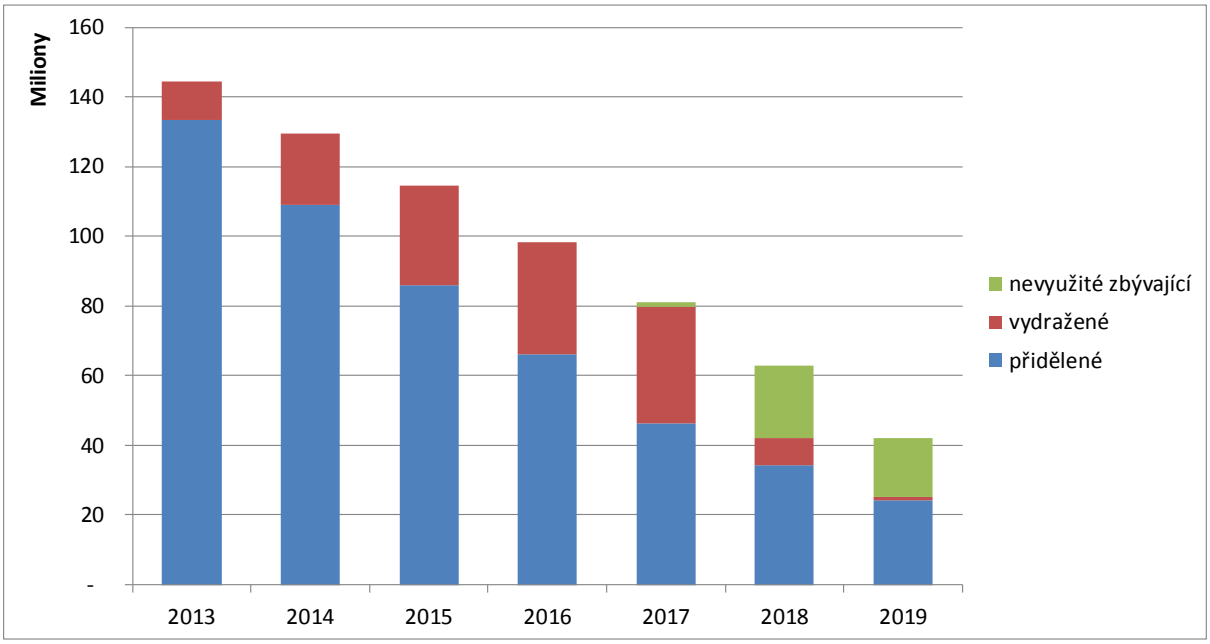

Zdroj: GŘ pro oblast klimatu

Obrázek 4 znázorňuje, v jaké míře byly povolenky podle článku 10c za jednotlivé roky přidělování ve třetí fázi přidělovány, umisťovány do dražby, nebo zůstaly nevyužity.

[46] Počet povolenek podle článku 10c uvedený v tomto obrázku může zahrnovat povolenky vydané opožděně za předchozí roky. V takovém případě jsou příslušné počty za rok zohledněny v EUTL.

Obrázek 4: Rozdělení povolenek (přidělené, vydražené, nevyužité zbývající)[47]

Zdroj: GŘ pro oblast klimatu

Tabulka 4 uvádí počet nevyužitých povolenek podle článku 10c, které byly vydraženy v období 2013–2020, jakož i počet povolenek, které zůstaly nevyužity po roce 2019, v němž byly přiděleny, a které budou buď vydraženy v roce 2021, převedeny pro účely přidělení podle článku 10c ve čtvrté fázi, nebo převedeny do modernizačního fondu.

Tabulka 4: Nakládání s nevyužitými povolenkami podle článku 10c, které byly přiděleny v letech 2013–2019[48]

Členský stát	Počet povolenek podle článku 10c, které byly vydraženy (v milionech)	Počet povolenek podle článku 10c, které zůstaly nevyužity (v milionech)
BG	**9,8**	**0,5**
CY	**0,0**	**0,0**
CZ	**0,4**	**0,0**
EE	**2,9**	**0,0**
LT	**1,2**	**0,1**
PL	**105,3**	**34,7**
RO	**15,4**	**3,6**
HU	**0**	**0,9**
Celkem	**135,0**	**39,7**

[47] Uvedené údaje zahrnují množství povolenek pro dražbu až po kalendář dražeb na rok 2020 včetně.
[48] Tyto údaje zahrnují množství povolenek pro dražbu až po kalendář dražeb na rok 2020 včetně (z období přidělování 2013–2019).

Zdroj: GŘ pro oblast klimatu

Počet nepřidělených povolenek, které byly členskými státy vydraženy (nebo byly naplánovány pro dražby) na základě odchylky podle článku 10c pro období 2013–2021, je uveden v tabulce 1.3 v dodatku 1 přílohy.

3.1.2.4 Program NER300

Program NER300 je rozsáhlý program financování inovativních nízkouhlíkových energetických demonstračních projektů. Jeho cílem je demonstrovat zachycování a ukládání CO_2, které nepoškozuje životní prostředí, a inovativní technologie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů v komerčním rozsahu v rámci EU. Program NER300 byl financován ze zpeněžení 300 milionů emisních povolenek z rezervy pro nové účastníky na trhu. Prostředky byly rozděleny mezi projekty vybrané prostřednictvím dvoukolové výzvy k podávání návrhů v prosinci 2012 a v červenci 2014.

V návaznosti na uvedené dvě výzvy k podávání návrhů v rámci programu NER300 bylo vybráno celkem 38 projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a jeden projekt zaměřený na zachycování a ukládání CO_2 ve dvaceti členských státech EU, na které byly přiděleny prostředky ve výši 2,1 miliardy EUR. Do 31. prosince 2019 bylo v provozu 9 projektů: projekt Verbiostraw v Německu zaměřující se na bioenergii, projekty Windpark Blaiken ve Švédsku a Windpark Handalm v Rakousku zaměřující se na výrobu větrné energie na pevnině, projekty Veja Mate a Nordsee One v Německu zaměřující se na výrobu větrné energie na moři, projekt Puglia Active Network v Itálii zaměřující se na inteligentní síť, projekty Vertimed ve Francii a Windfloat v Portugalsku zaměřené na plovoucí větrné systémy na moři, jakož i projekt Minos v Řecku zaměřený na koncentrovanou solární energii. Jeden projekt, konkrétně italský projekt BEST zaměřený na bioenergii, je považován za dokončený.

Přípravy dalších tří projektů z druhé výzvy pokračují tak, aby byly uvedeny do provozu do 30. června 2021. Vzhledem k složité hospodářské a politické situaci od zavedení programu NER300 nebylo 22 projektů schopno získat dostatečnou dodatečnou finanční podporu a bylo zrušeno, což znamenalo uvolnění celkové částky ve výši 1,455 miliardy EUR. Čtyři další projekty se nacházejí v různých fázích přípravy.

Pozměněné rozhodnutí o programu NER300[49] umožnilo opětovné investování uvolněných finančních prostředků ze zrušených projektů z první výzvy (dosud 708,7 milionu EUR) do stávajících finančních nástrojů – nástroje InnovFin pro energetické demonstrační projekty (EDP) a dluhového nástroje v rámci Nástroje pro propojení Evropy (CEF DI), které jsou v obou případech spravovány Evropskou investiční bankou. To umožní maximalizovat přínosy programu NER300 a mobilizovat další soukromé investice do nízkouhlíkových inovací.

[49] Rozhodnutí Komise (EU) 2017/2172 ze dne 20. listopadu 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/670/EU, pokud jde o použití nevyplacených výnosů z prvního kola výzev k podávání návrhů.

Během období, kterým se zabývá tato zpráva, byly vybrány dva nové projekty, které měly využít nevyčerpané prostředky programu NER300 v rámci nástroje InnovFin EDP, přičemž výše podpory činila přibližně 95 milionů EUR (viz dodatek 8 přílohy).

V rámci nástroje InnovFin je předkladatelům projektů rovněž k dispozici i podpora při rozvoji projektů (PDA), která má za cíl zvyšovat vyzrálost jejich projektů. V nedávné době čerpaly tři projekty v oblasti klimatu financování v rámci podpory při rozvoji projektů ve výši 692 000 EUR, které bylo kryté nevyužitými prostředky programu NER300. Jednalo se o projekty v Itálii, Nizozemsku a ve Švédsku, které se zabývají problémem změny klimatu a vyvíjejí první inovativní demonstrační zařízení svého druhu (viz dodatek 8 přílohy).

V neposlední řadě byla poskytnuta podpora ve výši přibližně 34 milionů EUR z nevyužitých prostředků programu NER300 na tři inovativní projekty v oblasti čisté dopravy pod záštitou dluhového nástroje v rámci Nástroje pro propojení Evropy (CEF DI) v Itálii a Německu (viz dodatek 8 přílohy).

Uvolněné finanční prostředky ze zrušených projektů z druhé výzvy (dosud 746 milionů EUR) budou přičteny ke zdrojům, které jsou k dispozici pro inovační fond.

Tabulka 5: Projekty vybrané v rámci první a druhé výzvy k podávání návrhů na základě programu NER300[50]

	První výzva k podávání návrhů	Druhá výzva k podávání návrhů
Projekty ve stavu přípravy	0	6
Projekty, u nichž probíhá revize stavu	1	0
Projekty v provozu	8	1
Dokončené projekty	1	0
Stažené projekty	10	12
Celkem	20	19

Zdroj: GŘ pro oblast klimatu

[50] V souladu s rozhodnutím Komise 2010/670/EU musela být konečná investiční rozhodnutí pro projekty vybrané v rámci první výzvy přijata do konce roku 2016, zatímco u projektů vybraných v rámci druhé výzvy do konce června 2018.

3.1.2.5 Inovační fond

Inovační fond je jedním ze dvou nízkouhlíkových fondů vytvořených směrnicí o systému EU ETS pro období 2021–2030. Tento fond bude na základě soutěže podporovat první uvedení na trh a komerční demonstraci inovativních technologií a průlomových inovací v odvětvích, na něž se systém EU ES vztahuje, včetně inovativních technologií v oblasti obnovitelných zdrojů energie, energeticky náročných průmyslových odvětví, zachycování, využívání a ukládání CO_2, ukládání energie, jakož i alternativních produktů a meziodvětvových projektů. Bude financován z dražeb 450 milionů povolenek a nevyužitých výnosů z druhé výzvy v rámci programu NER300.

První výzva k podávání návrhů[51] v rámci inovačního fondu byla zveřejněna v červenci 2020. Výzva je otevřená pro projekty ve způsobilých odvětvích členských států EU, Islandu a Norska. Fond bude poskytovat granty v celkové výši 1 miliardy EUR na rozsáhlé projekty v oblasti čistých technologií s investičními náklady přesahujícími 7,5 milionu EUR. Inovační fond bude poskytovat granty flexibilním způsobem na základě dílčích cílů specifických pro jednotlivé projekty a může nést až 60 % nákladů spojených s inovacemi. Prostředky z grantů mohou být kombinovány s jinými iniciativami veřejného financování, jako je státní podpora nebo jiné programy financování EU. Po první výzvě budou následovat pravidelné výzvy do roku 2030 s cílem pomáhat podnikům s investicemi a uvádět na trh průlomová řešení v oblasti čistých technologií, která jsou potřebná pro dosažení klimatické neutrality v EU v roce 2050.

Nezávislí externí hodnotitelé posoudí projekty na základě komplexního souboru kritérií: předcházení emisím skleníkových plynů, inovační potenciál, finanční, jakož i technická a provozní vyspělost projektů a dále jejich potenciál k dalšímu rozšíření a nákladová efektivnost.

U projektů, které jsou vyhodnoceny jako slibné, zatím však nedostatečně vyspělé, předpokládá výzva rozpočet ve výši 8 milionů EUR na pomoc při jejich rozvoji.

Projekty je možné přihlašovat prostřednictvím portálu EU pro financování a nabídková řízení[52]. Lhůta pro podávání žádostí do první fáze končí 29. října 2020. Žadatelé budou informováni o výsledcích posouzení a vyzváni k předložení úplné žádosti, popř. k využití podpory při rozvoji projektu, v prvním čtvrtletí roku 2021. Informace o výsledcích posouzení v rámci druhé fáze budou poskytnuty ve čtvrtém čtvrtletí roku 2021. Granty budou přiděleny na konci roku 2021.

Komise má dále v úmyslu vyhlásit do konce roku 2020 výzvu určenou pro projekty malého rozsahu.

[51] Výzva k podávání návrhů je k dispozici zde: https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/portal/screen/opportunities/topic-details/innovfund-lsc-2020-two-stage
[52] https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/portal/screen/home

3.1.2.6 Modernizační fond

Modernizační fond je druhým ze dvou nízkouhlíkových fondů vytvořených směrnicí o systému EU ETS pro čtvrtou fázi. Bude podporovat investice do modernizace odvětví energetiky a širších energetických soustav v deseti členských státech s nižšími příjmy[53]. Fond bude fungovat od roku 2021.

Finanční zdroje modernizačního fondu jsou rozdělovány mezi přijímající členské státy na základě ustanovení článku 10d a přílohy IIb směrnice o systému ETS. Kromě toho se Česká republika, Chorvatsko, Litva, Maďarsko, Rumunsko a Slovensko rozhodly převést do modernizačního fondu více svých povolenek a navýšit tak své podíly. V důsledku toho má fond celkem k dispozici téměř 650 milionů povolenek.

Směrnice o systému ETS vymezuje prioritní oblasti pro investice, konkrétně výrobu a využívání elektřiny z obnovitelných zdrojů, zlepšení energetické účinnosti (vyjma zařízení využívajících fosilní paliva), ukládání energie, modernizaci energetických sítí a spravedlivou transformaci v regionech závislých na uhlíku. Minimálně 70 % prostředků z modernizačního fondu musí být vynaloženo na investice do prioritních oblastí. Investice do neprioritních oblastí by byly předmětem hlubšího posouzení ze strany Evropské investiční banky (EIB) a hlasování investičního výboru sestávajícího z členských států, EIB a Komise.

V červenci 2020 přijala Komise prováděcí akt[54] o fungování modernizačního fondu. Uvedený prováděcí akt stanoví úsporný postup, podle něhož přijímající členské státy odpovídají za výběr, financování a vykazování investic, přičemž musí dodržovat platná pravidla pro poskytování státní podpory. Komise bude odpovídat za rozhodnutí o vyplácení prostředků na základě posouzení ze strany Evropské investiční banky.

[53] Bulharsko, Česká republika, Chorvatsko, Estonsko, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Polsko, Rumunsko a Slovensko
[54] Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1001, http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32020R1001

3.1.2.7 Kompenzace nepřímých uhlíkových nákladů

Kromě systému bezplatných povolenek k pokrytí přímých uhlíkových nákladů harmonizovaného v rámci celé EU mohou členské státy EU poskytnout některým průmyslovým odvětvím náročným na elektrickou energii státní podporu na kompenzaci nepřímých uhlíkových nákladů, tj. nákladů vyplývajících ze zvýšených cen elektrické energie v důsledku toho, že výrobci elektřiny přenášejí náklady na nákup povolenek na spotřebitele.

Aby Komise minimalizovala narušení hospodářské soutěže v rámci vnitřního trhu, posílila transparentnost a zachovala cíl systému EU ETS, kterým je dosáhnout nákladově efektivního snižování emisí uhlíku, přijala pokyny pro státní podporu v rámci systému EU ETS*, které jsou platné do konce roku 2020. Pokyny určují mimo jiné způsobilá odvětví a maximální výše kompenzací nepřímých uhlíkových nákladů.

S ohledem na blížící se konec platnosti stávajících pokynů Komise revidovala pokyny pro státní podporu v rámci systému EU ETS na období 2021–2030. Nové pokyny pro státní podporu** byly přijaty dne 21. září 2020 (viz také dodatek 6 přílohy).

* Pokyny k některým opatřením státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů po roce 2012 (Úř. věst. C 158, 5.6.2012, s. 4).

** Pokyny k některým opatřením státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů po roce 2021 (Úř. věst. C 317, 25.9.2020, s. 5).

Až dosud Komise schválila čtrnáct[55] systémů kompenzace nepřímých uhlíkových nákladů ve třinácti členských státech. V srpnu 2019 schválila Komise nový systém pro Polsko[56]. Očekává se, že v roce 2020 začne Polsko kompenzovat nepřímé náklady vzniklé v roce 2019. Totéž platí pro rumunský systém, který Komise schválila v květnu 2020[57]. Řada dalších členských států uvedla, že má v úmyslu začít kompenzovat nepřímé náklady.

Směrnice o systému EU ETS stanoví, že by členské státy, které mají systém kompenzace nepřímých nákladů, měly do tří měsíců od konce každého roku zveřejnit snadno dostupným způsobem celkovou výši poskytnutých kompenzací rozepsanou podle zvýhodněných odvětví a pododvětví.

V tabulce 6 jsou uvedeny údaje, jež členské státy zveřejnily o kompenzacích vyplacených v roce 2019. Vzhledem k tomu, že Polsko a Rumunsko nepřímé náklady vzniklé v roce 2018 nekompenzovaly, nejsou tyto členské státy v tabulce uvedeny.

[55] Byly rovněž přijaty změny francouzského a španělského systému.
[56] https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_53850
[57] https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_56403

Tabulka 6: Kompenzace nepřímých uhlíkových nákladů vyplacené v roce 2019

Země	Doba trvání režimu podpory	Kompenzace nepřímých nákladů vzniklých v roce 2018 vyplacené v roce 2019 (v milionech EUR)	Počet příjemců (zařízení)	Výnosy z dražeb v roce 2018 (v milionech EUR)[58]	Procentuální podíl výnosů z dražeb poskytnutých na kompenzace nepřímých nákladů
UK[59]	2013–2020	22	60	1607	3,7 %
DE	2013–2020	219	898	2565	8,5 %
BE (VL)	2013–2020	35,9	107	379	11,4 %
BE (WL)	2017–2020	7,5	29		
NL	2013–2020	40,3	92	501	8,0 %
EL	2013–2020	16,8	50	519	3,2 %
LT	2014–2020	0,3	1	80	0,3 %
SK	2014–2020	6	8	229	2,6 %
FR	2015–2020	102,1	286	818	12,4 %
FI	2016–2020	29,1	61	250	11,6 %
ES	2013–2015	172,2	183	1291	13,3 %
LU	2018–2020	4,2	4	18	23,2 %

Zdroj: Zprávy jednotlivých zemí předložené GŘ pro oblast klimatu

Celková výše kompenzace nepřímých nákladů vyplacená deseti členskými státy EU a Spojeným královstvím v roce 2019 v souvislosti s náklady vzniklými v roce 2018 činila přibližně 656 milionů EUR. To je o téměř 200 milionů více než částka vyplacená v roce 2018. Zjevný nárůst oproti předchozímu roku lze vysvětlit jednak výrazným navýšením rozpočtu Španělska (z 6 milionů EUR v roce 2018 na 172 milionů EUR v roce 2019), a dále mírným zvýšením ceny uhlíku použité pro výpočet kompenzace. Trvalý nárůst ceny uhlíku v roce 2018 se dosud plně nepromítl do částek vyplacených v roce 2019, neboť pokyny předepisují použití forwardové ceny v roce x − 1.

Jedno z ustanovení revidované směrnice o systému EU ETS týkajících se transparentnosti stanoví, že členské státy, jež v kterémkoli roce vynaloží na kompenzace nepřímých nákladů více než 25 % svých výnosů z dražeb, musí zveřejnit zprávu s uvedením důvodů, proč byla tato výše překročena. Skutečnost, že v roce 2018 byly výnosy z dražeb výrazně vyšší než v předchozích letech, spolu se skutečností, že výše kompenzace zatím vzhledem k povinnosti použít cenu z předchozího roku tak rychle nevzrostla, znamená, že žádný z členských států zatím nedosáhl uvedeného 25% limitu. Členské státy v průměru vynaložily na kompenzaci nepřímých nákladů 7,9 % svých výnosů z dražeb. Členské státy byly vyzvány, aby v nadcházejících letech nadále pozorně sledovaly tuto výdajovou položku ve svých rozpočtech.

[58] Výnosy z dražeb povolenek pro letectví byly vyloučeny.

[59] Údaje uvedené v tabulce v souvislosti se Spojeným královstvím jsou stejné jako ve zprávě z minulého roku. Důvodem je srovnatelnost s ostatními zeměmi uplatňujícími systémy kompenzace nepřímých uhlíkových nákladů. Spojené království zveřejňuje své údaje rychleji než ostatní země, a proto jsou údaje za rok 2020 již k dispozici zde: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/903187/indirect-cost-compensation-uk-2019.pdf

3.1.3 Mezinárodní kredity

Systém EU ETS svým účastníkům umožňuje používat mezinárodní kredity z mechanismu čistého rozvoje podle Kjótského protokolu a ze společného provádění při plnění části svých povinností v rámci systému EU ETS až do konce cyklu dodržování systému v roce 2020*, a to s výhradou kvalitativních a kvantitativních omezení. Tyto kredity jsou finančními nástroji, které představují tunu CO_2 odstraněného z atmosféry, nebo které vedou k snížení jeho množství v atmosféře v důsledku projektu snižování emisí. Kredity nejsou vyřazovány přímo, ale lze je kdykoli v průběhu kalendářního roku vyměnit za povolenky.

Podle ustanovení směrnice o systému EU ETS nebudou mezinárodní kredity již používány k plnění povinností stanovených v rámci systému EU ETS na období 2021–2030.

* Projekty v rámci mechanismu čistého rozvoje i společného provádění vytvářejí uhlíkové kredity podle Kjótského protokolu: Projekty v rámci mechanismu čistého rozvoje produkují ověřená snížení emisí (CER) a projekty v rámci společného provádění pak jednotky snížení emisí (ERU).

Přestože přesné množství nároků na mezinárodní kredity ve druhé a třetí fázi (2008–2020) je zčásti ovlivněno množstvím budoucích ověřených emisí, tržní analytici odhadují, že bude činit přibližně 1,6 miliardy kreditů. Na konci června roku 2020 činil celkový počet mezinárodních použitých nebo vyměněných kreditů přibližně 1,54 miliardy, což představuje více než 96 % odhadu povoleného maxima. Jen za rok 2019 bylo vyměněno přibližně 17,3 milionu jednotek.

Úplný přehled o výměně mezinárodních kreditů je k dispozici v dodatku 3 přílohy.

3.2 Poptávka: povolenky vyňaté z oběhu

Podle údajů zanesených v registru Unie klesly v roce 2019 emise ze stacionárních zařízení zapojených do systému EU ETS ve srovnání s rokem 2018 o 9,1 %. Jak ukazuje tabulka 7, snížení bylo způsobeno především výrobou elektřiny a tepla, přičemž v této oblasti emise oproti roku 2018 klesly o přibližně 15 % díky dekarbonizaci, konkrétně díky nahrazení energie z uhlí elektřinou vyráběnou z obnovitelných zdrojů a spalováním plynu. Emise z průmyslu klesly o téměř 2 %, což v rámci třetí fáze představuje dosud nejvyšší pokles. Od začátku třetí fáze v roce 2013 klesly celkové hodnoty emisí ze stacionárních zařízení zahrnuté v systému ETS o 19,8 %.

Tabulka 7: Ověřené emise ze stacionárních zařízení (v milionech tun ekvivalentu CO_2**)**[60]

Rok	**2011**	**2012**	**2013**	**2014**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**
Ověřené emise celkem	1 904	1 867	1 908	1 814	1 803	1 750	1 755	1 682	1 530
Změna oproti roku x − 1		−2,0 %	2,2 %	−4,9 %	−0,6 %	−2,9 %	0,2 %	−4,1 %	−9,1 %
Ověřené emise z výroby elektřiny a tepla	1 206	1 201	1 138	1 049	1 043	1 001	996	930	792
Změna oproti roku x − 1		−0,5 %	−5,2 %	−7,8 %	−0,5 %	−4,1 %	−0,5 %	−6,6 %	−14,9 %
Ověřené emise z průmyslových zařízení	698	666	770	765	760	750	759	753	738
Změna oproti roku x − 1		−4,6 %	15,6 %	−0,7 %	−0,7 %	−1,3 %	1,3 %	−0,8 %	−1,9 %
Míra reálného růstu HDP ve státech EU-27 + Spojeném království	1,8 %	−0,4 %	0,3 %	1,7 %	2,4 %	2,0 %	2,6 %	2,0 %	1,5 %

Zdroj: EUTL, údaje o HDP podle Eurostatu (kód tabulky: tec00115, získáno v červenci 2020). Ověřené emise z letecké dopravy jsou vykázány zvlášť v kapitole 4.

[60] Údaje pro EU-27 + Spojené království + EHP. Zařazení do kategorií výroba elektřiny a tepla a průmysl použité v tabulce 7 vychází z klasifikace NACE zpráv členských států o vnitrostátních prováděcích opatřeních podle článku 11 směrnice 2003/87/ES pro rok 2020.

Rozpis ověřených emisí jiných skleníkových plynů než CO_2 ze zařízení podle typu skleníkových plynů (N_2O a PFC) je uveden v tabulce 4.1 v dodatku 4 přílohy.

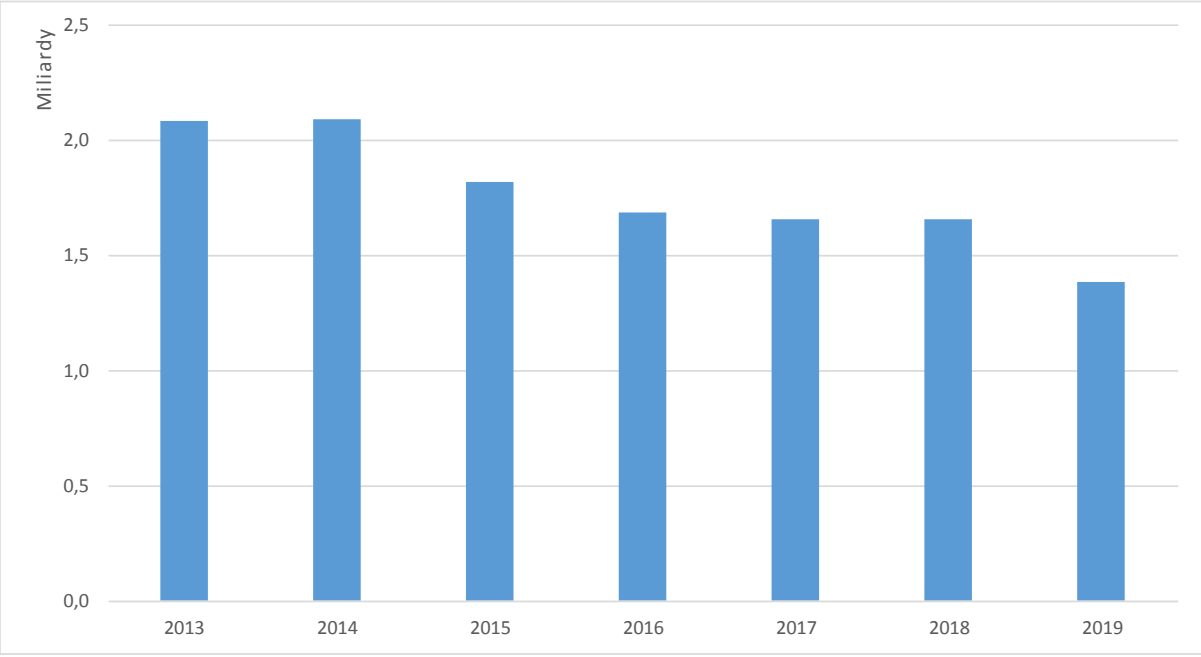
Počet dobrovolně zrušených povolenek v roce 2019 dosáhl hodnoty 33 498. Celkem bylo do června 2020 zaznamenáno 372 840 dobrovolně zrušených povolenek. Většinu zrušení v období od roku 2013 do června 2020 provedli držitelé účtů v registrech Spojeného království, Německa, Švédska, Norska a Nizozemska.

3.3 Zajišťování rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou

Na počátku třetí fáze v roce 2013 se systém EU ETS vyznačoval značnou strukturální nerovnováhou mezi nabídkou povolenek a poptávkou po nich ve výši 2,1 miliardy povolenek. K vyřešení strukturální nerovnováhy a zvýšení flexibility dražební nabídky emisních povolenek byla v roce 2015 vytvořena rezerva tržní stability. Rezerva tržní stability začala fungovat v roce 2019.

V roce 2018 činil přebytek 1,65 miliardy povolenek, v roce 2019 pak byl podstatně nižší – 1,385 miliardy povolenek. Obrázek 5 znázorňuje vývoj přebytku na evropském trhu s uhlíkem do konce roku 2019.

Obrázek 5: Vývoj přebytku na evropském trhu s uhlíkem v letech 2013–2019

Zdroj: GŘ PRO OBLAST KLIMATU

V souvislosti s revizí systému EU ETS[61] byly provedeny významné změny ve fungování rezervy tržní stability, jak je uvedeno v rámečku níže.

[61] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/410 ze dne 14. března 2018, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem posílení nákladově efektivních způsobů snižování emisí a investic do nízkouhlíkových technologií a rozhodnutí (EU)

Klíčovým faktorem fungování rezervy tržní stability je celkový počet povolenek v oběhu. Pokud bude celkový počet povolenek v oběhu vyšší než předem stanovená horní hranice (833 milionů povolenek), povolenky se do rezervy budou vkládat, a pokud bude jejich množství nižší než předem stanovená spodní hranice (méně než 400 milionů povolenek), povolenky se z rezervy budou uvolňovat*. Povolenky tedy do rezervy tržní stability budou plynout nebo se z ní uvolňovat v případech, kdy povolenky v oběhu nebudou odpovídat předem určenému rozmezí. Do rezervy budou dále převedeny povolenky, jejichž dražba byla odložena nebo které nebyly přiděleny**. Od roku 2023 nebudou povolenky držené v rezervě tržní stability přesahující dražební objem z předchozího roku již nadále platné.

Celkový počet povolenek v oběhu, který je důležitý pro vkládání povolenek do rezervy tržní stability a jejich uvolňování z ní, se vypočítá pomocí tohoto vzorce:

Celkový počet povolenek v oběhu = nabídka – (poptávka + povolenky v rezervě tržní stability)

Složky nabídky a poptávky použité ve vzorci jsou popsány ve sdělení Komise o celkovém počtu povolenek k oběhu, které se uveřejňuje každý rok do 15. května.***

* Nebo pokud jsou přijata opatření podle článku 29a směrnice o systému EU ETS.

** Nepřidělené povolenky jsou povolenky, které nebyly přiděleny podle čl. 10a odst. 7 směrnice o systému EU ETS, tj. povolenky zbývající v rezervě pro nové účastníky na trhu, a povolenky, které vyplývají z použití čl. 10a odst. 19 a 20, tj. povolenky, které měly být bezplatně přiděleny zařízením, k čemuž však nedošlo kvůli částečnému či úplnému zastavení provozu nebo podstatnému snížení kapacity. Povolenky fakticky „nepřidělené“ v důsledku uplatňování příslušného faktoru úniku uhlíku na odvětví, která v aktuálním období nebyla začleněna do seznamu odvětví ohrožených rizikem úniku uhlíku, a povolenky, které nebyly přiděleny podle článku 10c směrnice o systému EU ETS, nejsou určeny k umístění do rezervy tržní stability podle čl. 1 odst. 3 rozhodnutí (EU) 2015/1814. Tyto povolenky proto nejsou zahrnuty (viz s. 225 posouzení dopadů (SWD(2015) 135 final) připojené k návrhu revize směrnice o systému EU ETS z roku 2015).

*** Viz nejnovější sdělení o celkovém počtu povolenek v oběhu zveřejněné v květnu 2020: C(2020) 2835 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2020_2835_en.pdf.

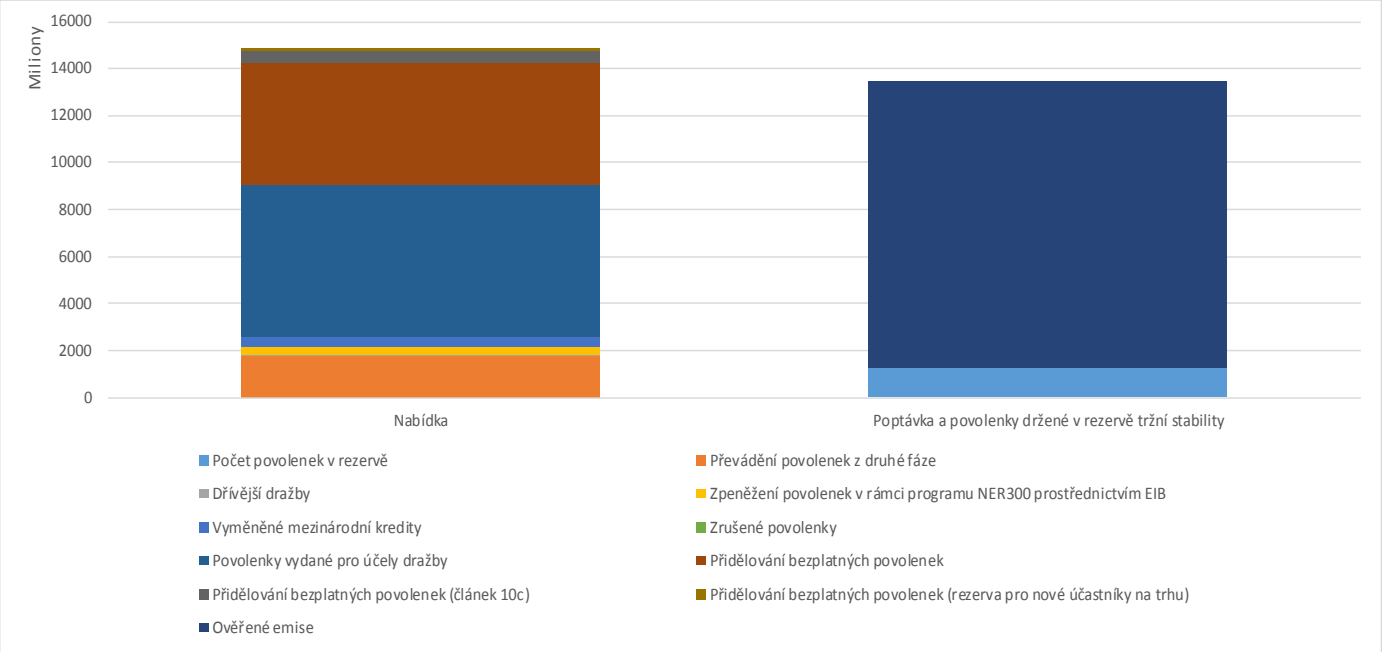
Zpráva o trhu s uhlíkem umožňuje konsolidovat údaje týkající se nabídky a poptávky zveřejňované podle harmonogramu povinností týkajících se podávání zpráv, jež jsou stanoveny ve směrnici o systému EU ETS a jejích prováděcích předpisech.

Obrázek 6 ukazuje složení nabídky a poptávky v roce 2019. Příslušné údaje byly také zveřejněny v rámci čtvrtého sdělení o celkovém počtu povolenek v oběhu pro účely rezervy tržní stability[62].

2015/1814 (Úř. věst. L 76, 19.3.2018, s. 3), k dispozici na adrese: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32018L0410&qid=1603727559667.

[62] C(2020) 2835 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2020_2835_en.pdf

Obrázek 6: Složení souhrnné nabídky a poptávky (v milionech povolenek) za období do konce roku 2019

Zdroj: GŘ pro oblast klimatu

V rámci přípravy na rezervu tržní stability, která začala fungovat v roce 2019, Komise od poloviny května 2017[63] pravidelně zveřejňuje celkový počet povolenek v oběhu za předchozí rok. V květnu 2020 byl počtvrté zveřejněn celkový počet povolenek v oběhu odpovídající počtu 1 385 496 166 povolenek[64]. Zveřejnění v roce 2020 povede k dalšímu umístění povolenek do rezervy tržní stability, což v letech 2020 a 2021 sníží dražební objemy.

Na základě celkového počtu povolenek v oběhu v roce 2019 a 2020 a revidovaných právních předpisů se v roce 2020 počet dražeb snížil téměř o 375 milionů povolenek (tj. téměř 35 %). Dražební objemy v roce 2021 budou sníženy obdobným způsobem. Dodatek 7 uvádí informace o příspěvcích členských států do rezervy tržní stability za celý rok 2020.

V roce 2021 provede Komise první revizi rezervy tržní stability. Rozhodnutí o rezervě tržní stability vyžaduje, aby tři roky od jejího vytvoření (tj. do konce roku 2021) došlo k její revizi. Revize bude provedena v širším kontextu revize systému EU ETS s ohledem na vyšší cíl EU v oblasti snížení emisí do roku 2030, která je plánována na červen 2021. Komise provede revizi rezervy tržní stability na základě analýzy řádného fungování evropského trhu s uhlíkem, přičemž bude věnovat zvláštní pozornost procentnímu objemu povolenek pro umístění do rezervy tržní stability, číselné výši prahové hodnoty a počtu povolenek, které

[63] C(2017) 3228 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2017_3228_en.pdf
[64] C(2020) 2835 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2020_2835_en.pdf

mají být uvolněny z rezervy, a zaměří se rovněž na dopad rezervy na růst, zaměstnanost, konkurenceschopnost průmyslu EU a na riziko úniku uhlíku.

4. LETECTVÍ

Odvětví letecké dopravy je součástí systému EU ETS od roku 2012. Původní právní předpisy se týkaly všech letů z Evropského hospodářského prostoru (EHP) i do něj. EU však tyto povinnosti dočasně omezila pouze na veškeré lety leteckých společností v rámci EHP, aby podpořila rozvoj opatření Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) k snížení emisí z letecké dopravy na celosvětové úrovni.

V říjnu 2016 shromáždění Mezinárodní organizace pro civilní letectví schválilo rezoluci týkající se systému kompenzací a snižování emisí uhlíku v mezinárodní letecké dopravě (CORSIA), který by měl být uveden do provozu v roce 2021. Systém CORSIA představuje systém kompenzace emisí CO_2 s cílem stabilizovat čisté emise pocházející z mezinárodní letecké dopravy na úrovni roku 2020 prostřednictvím nákupu a rušení mezinárodních kreditů. S ohledem na tento výsledek byla směrnice o systému EU ETS v roce 2017 změněna s cílem prodloužit omezení působnosti v letecké dopravě pouze na lety uvnitř EHP do roku 2023.

Systém EU ETS pro leteckou dopravu zahrnuje lety na trasách mezi letišti v Evropském hospodářském prostoru (EHP) a zajišťuje rovné zacházení s leteckými společnostmi na letových trasách. Směrnice o systému EU ETS stanoví, že Evropská komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o způsobech provedení systému CORSIA v právu Unie prostřednictvím revize směrnice. Pokud nedojde k její aktivní revizi, vyprší na konci roku 2023 omezení geografického rozsahu systému EU ETS, který se pak bude vztahovat na všechny lety z EHP (a pokud z něj nebudou vyňaty, pak také na všechny lety do EHP).

V roce 2019 byly povolenky vydávány v souladu s geografickým omezením na lety uvnitř EHP. Bylo přiděleno o něco více než 32,4 milionu bezplatných povolenek. Do tohoto počtu jsou zahrnuty bezplatné povolenky (o něco více než 31,3 milionu povolenek) a téměř 1,1 milionu bezplatných povolenek ze zvláštní rezervy pro nové účastníky na trhu a rychle rostoucí provozovatele. Počet povolenek přidělených z této rezervy se v letech 2017–2020 zdvojnásobí, protože se vztahují na celé období 2013–2020. Objem dražeb v roce 2019 činil přibližně 5,5 milionu povolenek. Pokud jde o vývoj emisí v oblasti letecké dopravy, rostl objem ověřených emisí v roce 2019 pomaleji (o 1 % oproti roku 2018) a dosáhl hodnoty 68,2 milionu tun CO_2.

Tabulka 8 uvádí souhrn ověřených emisí, bezplatných povolenek a dražebních objemů pro odvětví letecké dopravy od začátku třetí fáze.

Tabulka 8: Ověřené emise a povolenky přidělené odvětví letecké dopravy (v milionech)

Rok	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Ověřené emise (v milionech tun ekvivalentu CO_2)	53,5	54,8	57,1	61,5	64,4	67,5	68,2	
Změna ověřených emisí oproti roku x − 1		2,5 %	4,1 %	7,7 %	4,8 %	4,8 %	1 %	
Bezplatné povolenky (EU-27 + Spojené království + EHP)[65]	32,4	32,4	32,1	32,0	33,1	31,3	31,3[66]	31,2
Bezplatné povolenky přidělené ze zvláštní rezervy pro nové účastníky na trhu a rychle rostoucí provozovatele	0	0	0	0	1,1	1,1	1,1	0,9
Objem vydražených povolenek	0	9,3	16,4	6,0	4,7	5,6	5,5	3,4[67]

Zdroj: EUTL, GŘ pro oblast klimatu, EEX

Objemy povolenek pro letectví vydražených v období 2013–2015 odrážejí rozhodnutí spolunormotvůrce z roku 2013 o pozastavení ETS[68] a o omezení závazků týkajících se klimatu pouze na lety uvnitř EHP. Plnění závazků v odvětví letecké dopravy bylo v letech 2012 a 2013 odloženo. Odložené objemy povolenek z roku 2012 byly proto vydraženy v roce 2014, přičemž závazky v oblasti emisí z letecké dopravy z roku 2013 a 2014 byly splněny v období od ledna do dubna 2015.

[65] Tyto údaje neberou v potaz všechny provozovatele letadel, kteří ukončili činnost, a bezplatné povolenky ze Zvláštní rezervy.

[66] Pokud bychom vzali v úvahu také počty povolenek stažených v důsledku ukončení činnosti, byl by počet skutečně přidělených povolenek na rok 2019 o 1,4 milionu nižší než uvedený údaj. Přidělování povolenek pro Spojené království (4,31 milionu povolenek z celkového objemu pro rok 2019), které bylo v roce 2019 pozastaveno kvůli opatřením, jež Komise přijala na ochranu ekologické vyváženosti systému EU ETS, bylo v roce 2020 znovu zahájeno.

[67] Do konce června 2020

[68] Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 377/2013/EU ze dne 24. dubna 2013, kterým se stanoví dočasná odchylka od směrnice 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství. Text s významem pro EHP (Úř. věst. L 113, 25.4.2013, s. 1).

Zahrnutí odvětví letecké dopravy do systému EU ETS mělo výrazný dopad na environmentální výkonnost systému jako celku. Ve třetí fázi do roku 2019 odevzdali provozovatelé letadel 296 milionů povolenek pro letectví a dále také 127 milionů všeobecných povolenek, které představují příspěvek odvětví letecké dopravy k celkové přísnosti systému EU ETS.

V červnu 2018 přijala ICAO standardy a doporučené postupy systému CORSIA (SARP)[69], které spolu s prvky provádění podrobně popisují fungování tohoto programu. EU a její členské státy podporují formální přijetí standardů a doporučených postupů ze strany ICAO a dodržely postupy k oznámení existujících rozdílů mezi příslušnými právními předpisy EU a systémem CORSIA[70]. Rozdíly oproti právním předpisům jiných států ICAO dosud nezveřejnila.

Výrazný dopad, který měla pandemie COVID-19 na mezinárodní leteckou dopravu, ovlivnil rovněž systém CORSIA. Očekává se, že emise z letecké dopravy za rok 2020 klesnou pod 40 % úrovně za rok 2019. Vzhledem k těmto dopadům dosáhl světový letecký průmysl podporovaný mnoha členy ICAO změny výchozích hodnot pilotní fáze CORSIA z původního průměru emisí za roky 2019–2020 na průměr pouze za rok 2019. Budoucí závazky ke kompenzaci emisí pro letecké společnosti tak byly ve srovnání s původně předpokládanými výchozími hodnotami výrazně sníženy nebo zrušeny. O tom, zda se výchozí hodnota založená pouze na roce 2019 uplatní i po roce 2023, se rozhodne v nadcházejících letech.

V rámci širšího balíčku právních předpisů, které jsou součástí Zelené dohody pro Evropu, a na základě směrnice o EU ETS ve znění z roku 2017[71] nyní Komise připravuje návrh na úpravu EU ETS ve vztahu k odvětví letecké dopravy do června 2021. Návrh se bude týkat dvou záležitostí. Sníží podíl povolenek přidělených zdarma provozovatelům letadel za účelem dalšího snižování emisí skleníkových plynů. Bude se rovněž zabývat prováděním systému CORSIA v právu Unie způsobem, který je v souladu s cíli EU v oblasti klimatu pro rok 2030[72]. Na základě již dohodnuté revize systému EU ETS dojde od čtvrté fáze systému EU ETS, která bude zahájena v roce 2021, ke snížení emisního stropu pro leteckou dopravu o lineární redukční koeficient ve výši 2,2 %.

[69] https://www.icao.int/environmental-protection/CORSIA/Pages/SARPs-Annex-16-Volume-IV.aspx
[70] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32018D2027
[71] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32017R2392&qid=1603903322376
[72] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12494-Revision-of-the-EU-Emission-Trading-System-Directive-concerning-aviation-

5. DOZOR NAD TRHEM

Podle revidované směrnice o trzích finančních nástrojů* (směrnice MiFID II) jsou emisní povolenky s platností od 3. ledna 2018 klasifikovány jako finanční nástroje. To znamená, že pravidla, jež se uplatňují u tradičních finančních trhů (trhy zahrnující obchod s uhlíkovými deriváty na hlavních platformách nebo mimoburzovní trhy (OTC)), se vztahují i na spotový segment sekundárního trhu s uhlíkem (transakce s emisními povolenkami pro jejich okamžité dodání na sekundární trh). Tento segment se tak z hlediska transparentnosti, ochrany investorů a integrity staví na stejnou úroveň jako trh s deriváty. Dozor nad primárním trhem bude s výjimkou otázek spojených se zneužíváním trhu i nadále spadat do nařízení o dražbě povolenek.

Vzhledem ke křížovým odkazům na definice finančních nástrojů uvedené ve směrnici MiFID2 se budou na emisní povolenky vztahovat i další právní předpisy týkající se finančních trhů. To platí zejména pro nařízení o zneužívání trhu**, jež se vztahuje na transakce a postupy týkající se emisních povolenek jak na primárních, tak i na sekundárních trzích. Stejně tak v důsledku odkazu na směrnici MiFID2 uvedeného ve směrnici o boji proti praní peněz*** budou mít obchodníci s uhlíkem, kteří získali licenci podle směrnice MiFID, povinnost provádět v rámci sekundárního spotového trhu s emisními povolenkami u svých klientů hloubkové kontroly. ****

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU

** Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES

*** Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES

**** Hloubkové kontroly jsou již povinné na primárním trhu a na sekundárním trhu s deriváty emisních povolenek.

V roce 2019 počet účastníků způsobilých k podávání nabídek při dražbách na společné dražební platformě i nadále rostl. Konkrétně z 80 v lednu na 86 v prosinci 2019. Největší kategorii účastníků způsobilých k podávání nabídek při dražbách (přibližně 70 %) tvoří i nadále provozovatelé, za kterými následují investiční podniky a úvěrové instituce (přibližně 20 %) a osoby osvobozené od požadavků směrnice MiFID (10 %)[73].

Podle stávajících pravidel týkajících se zneužívání trhu jsou příslušné vnitrostátní orgány[74] odpovědné za sledování trhu, a to jak s ohledem na dražby, tak i na sekundární trh. Na

[73] Veškeré údaje jsou převzaty z měsíčních zpráv společné dražební platformy (CAP2) pro Komisi.
[74] Podrobnější informace o činnosti příslušných vnitrostátních orgánů při sledování trhu jsou k dispozici ve Zprávě o trhu s uhlíkem za rok 2019 (COM(2019) 557 final/2), která je k dispozici zde: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52019DC0557R(01)

evropské úrovni jejich činnost koordinuje Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) stejně jako v případě ostatních finančních nástrojů.[75]

[75] Seznam příslušných vnitrostátních orgánů pro účely nařízení o zneužívání trhu je k dispozici na internetových stránkách ESMA. Seznam evropských finančních zpravodajských jednotek, které se zabývají otázkami spojenými s legalizací výnosů z trestné činnosti a financováním terorismu, je k dispozici na internetových stránkách Europolu.

6. MONITOROVÁNÍ, VYKAZOVÁNÍ A OVĚŘOVÁNÍ EMISÍ

Harmonizaci požadavků na monitorování, vykazování, ověřování a akreditaci v rámci systému EU ETS zajišťuje nařízení o monitorování a vykazování* a nařízení o akreditaci a ověřování**.

Monitorovací systém v rámci systému EU ETS je strukturován na základě „modulárního“ přístupu, takže poskytuje vysoký stupeň flexibility, aby provozovatelé mohli zajistit nákladovou efektivnost a zároveň vysokou spolehlivost údajů o monitorovaných emisích. Za tímto účelem je povoleno použití několika monitorovacích metod (metody založené na výpočtech nebo metody založené na měření a ve výjimečných případech také nouzových přístupů). Pro různé části zařízení lze použít různé metody. Pro provozovatele letadel přicházejí v úvahu pouze přístupy založené na výpočtech, přičemž hlavním parametrem, jejž je třeba určit u letů spadajících do systému EU ETS, je spotřeba paliva. Náhodnému výběru metod monitorování a dočasným odchylkám má zabránit požadavek, aby si zařízení a provozovatelé letadel nechali plán pro monitorování schválit příslušným orgánem podle nařízení o monitorování a vykazování.

Nařízením o akreditaci a ověřování pro třetí fázi a další období byl pro celou EU zaveden harmonizovaný přístup k akreditaci ověřovatelů. Aby mohli ověřovatelé v souladu s nařízením o akreditaci a ověřování provádět ověřování, musí být akreditováni vnitrostátním akreditačním orgánem. Tento jednotný akreditační systém umožňuje ověřovatelům vykonávat činnost na základě vzájemného uznávání ve všech zúčastněných zemích, díky čemuž jsou plně využity výhody vnitřního trhu a přispívá se k tomu, aby byla všude zajištěna dostatečná dostupnost.

* Nařízení Komise (EU) č. 601/2012 ze dne 21. června 2012 o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 181, 12.7.2012, s. 30).

** Nařízení Komise (EU) č. 600/2012 ze dne 21. června 2012 o ověřování výkazů emisí skleníkových plynů a výkazů tunokilometrů a akreditaci ověřovatelů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 181, 12.7.2012, s. 1).

6.1 Obecný vývoj

Zkušenosti s prováděním nařízení o monitorování a vykazování a nařízení o akreditaci a ověřování v průběhu třetí fáze systému ETS ukázaly, že pravidla je třeba dále zlepšovat, upřesňovat a zjednodušovat, aby se dále podpořila harmonizace, snížila administrativní zátěž pro provozovatele a zúčastněné země a dále zvýšila účinnost systému.

S ohledem na výše uvedené došlo v roce 2018 k první aktualizaci těchto dvou nařízení v rámci přípravy čtvrté fáze systému EU ETS a v zájmu zlepšení a zjednodušení postupů

monitorování, vykazování, ověřování a akreditace. Revidované znění MRR[76] a AVR[77] nabylo účinnosti dne 1. ledna 2019. Práce na druhé aktualizaci začala v únoru 2019. Se zúčastněnými zeměmi byla projednána aktualizace některých záležitostí v uvedených dvou nařízeních, které nebyly upraveny při první aktualizaci, jako např. zavedení přepracovaného znění směrnice o obnovitelných zdrojích energie[78]. Celý proces revize monitorování, vykazování, ověřování a akreditace by měl být dokončen s dostatečným předstihem před začátkem čtvrté fáze v roce 2021.

Účinnost systému dodržování se zlepšila poté, co nařízení o monitorování a vykazování umožnilo zemím povinně vyžadovat elektronické vykazování. V loňském roce informovalo o používání elektronických šablon nebo specifických formátů souborů pro plány pro monitorování, výkazy emisí, ověřovací zprávy a/nebo zprávy o zlepšení na základě minimálních požadavků stanovených Komisí sedmnáct zúčastněných zemí. Používání určité formy automatizovaného informačního systému pro vykazování v rámci systému EU ETS oznámilo třináct zúčastněných zemí.

6.2 Použité monitorování

Podle zpráv podle článku 21, které členské státy předložily v roce 2020, používá většina zařízení metodiku založenou na výpočtech[79]. Využívání systémů kontinuálního měření emisí bylo nahlášeno pouze u 155 (1,5 %) zařízení ve 23 členských státech, nejčastěji v Německu, České republice a Francii. Přestože počet těchto zemí je stejný jako v předchozím roce, najdeme v nich celkově méně zařízení, která tento přístup používají.

Použití nouzového přístupu uvedlo pouze třináct zemí u 34 zařízení, což představuje přibližně 3,0 milionu tun CO_{2e} (v porovnání s 2,6 milionu tun ekvivalentu CO_{2e} z 38 zařízení v jedenácti zemích v předchozím roce). Za 42 % celkových emisí vykázaných v souvislosti s nouzovým přístupem odpovídá jedno zařízení v Nizozemsku.

Naprostá většina zařízení splňuje minimální úrovně přesnosti[80] stanovené nařízením o monitorování a vykazování. Ve zprávách bylo uvedeno, že od požadavku použít nejvyšší úrovně přesnosti u významných zdrojových toků se alespoň v jednom parametru odchýlilo pouze 90 zařízení kategorie C (v porovnání s 97 v předchozím roce), tj. 11,8 %. Tyto odchylky se povolují pouze v případě, kdy provozovatel prokáže, že nejvyšší úrovně přesnosti technicky nelze dosáhnout nebo že by to vyžadovalo nepřiměřené náklady. Pokud

[76] Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2066 ze dne 19. prosince 2018 o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a o změně nařízení Komise (EU) č. 601/2012 (Úř. věst. L 334, 31.12.2018, s. 1).

[77] Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2067 ze dne 19. prosince 2018 o ověřování údajů a akreditaci ověřovatelů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 334, 31.12.2018, s. 94).

[78] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

[79] Hlavním důvodem je to, že metodika založená na měření vyžaduje použití značných prostředků a know-how pro kontinuální měření koncentrace příslušných skleníkových plynů, které mnoho malých provozovatelů nemá.

[80] Nařízení Komise (EU) č. 601/2012 požaduje, aby všichni provozovatelé dosahovali konkrétních minimálních úrovní přesnosti, přičemž větší zdroje emisí musí dosáhnout vyšších úrovní přesnosti (tj. vyžadujících spolehlivější údaje), zatímco u menších zdrojů se z důvodů nákladové efektivnosti uplatňují méně přísné požadavky.

tyto podmínky již neplatí, jsou provozovatelé povinni svůj monitorovací systém modernizovat.

Podobně i zprávy od 23 zúčastněných zemí naznačují, že celkem 22 % zařízení kategorie B má povolenu určitou formu odchylky od požadavků stanovených nařízením o monitorování a vykazování, tj. velmi podobný počet jako 19 % v předchozím roce a 21 % v roce předtím, což prokazuje stabilní úroveň dodržování požadavků na nejvyšší úroveň přesnosti.

6.3 Akreditované ověřování

Celkový počet ověřovatelů není ve zprávách podle článku 21 uveden. Evropská spolupráce v akreditaci (EA) však poskytuje ústřední odkaz na příslušné vnitrostátní akreditační orgány a jejich seznamy ověřovatelů akreditovaných pro systém EU ETS[81].

Vzájemné uznávání ověřovatelů mezi zúčastněnými zeměmi úspěšně funguje: 28 zemí uvedlo, že na jejich území působí nejméně jeden zahraniční ověřovatel.

Ověřovatelé ve velké míře plní požadavky nařízení o akreditaci a ověřování. Žádná země neohlásila, že by došlo k pozastavení akreditace ověřovatele nebo jejímu odebrání. Pro srovnání, v roce 2018 bylo oznámeno jedno pozastavení a odebrání akreditace nebylo hlášeno žádné. Za rok 2019 bylo oznámeno omezení rozsahu akreditace šesti ověřovatelů v Německu a jednoho v Polsku, přičemž v roce 2018 došlo k omezení rozsahu akreditace dvou ověřovatelů v Německu, jednoho ve Francii a tří v Polsku. Sedm zemí v tomto roce oznámilo případy, kdy byla na ověřovatele podána stížnost (o tři případy méně než v minulém roce). Celkový počet stížností (66) je o 7 % nižší. Z obdržených stížností je 71 % ke dni vykázání označeno za vyřízené (v minulém roce to bylo 93 %). Osm zemí uvedlo neshody týkající se totožnosti ověřovatelů v rámci procesu výměny informací mezi vnitrostátními akreditačními orgány a příslušnými orgány (v porovnání s deseti v předchozím roce).

7. PŘEHLED SPRÁVNÍCH ÚPRAV

Země účastnící se systému EU ETS využívají různé přístupy s ohledem na příslušné orgány, jež jsou pověřeny prováděním systému EU ETS. V některých zemích se do něj zapojuje několik místních orgánů, zatímco v jiných je přístup centralizovanější.

Podle zpráv předložených podle článku 21 v roce 2020 se na provádění systému EU ETS v každém členském státě podílí v průměru čtyři příslušné orgány.[82] Pokud jde o koordinaci mezi orgány, vykázány byly různé nástroje, například právní nástroje k centrální správě plánů pro monitorování (ve čtrnácti zemích), závazné pokyny a poradenství poskytované ústředním příslušným orgánem místním orgánům (v deseti zemích) a pravidelné pracovní skupiny nebo

[81] Seznam Evropské spolupráce v akreditaci obsahující přístupová místa pro přístup k vnitrostátním akreditačním orgánům akreditujícím ověřovatele pro systém EU ETS: https://european-accreditation.org/national-accreditation-bodies-having-successfully-undergone-peer-evaluation-by-ea/

[82] V některých případech mohou země vykazovat několik regionálních/místních orgánů jako jeden příslušný orgán.

setkání orgánů (ve třinácti zemích). Sedm zemí uvedlo, že žádné takové nástroje nemají zavedeny (Irsko, Island, Itálie, Kypr, Lichtenštejnsko, Lucembursko a Malta).

Co se týče správních poplatků účtovaných v souvislosti s vydáváním povolení a schvalováním plánů pro monitorování, informovalo v roce 2020 třináct zemí, že od provozovatelů zařízení nevybírají žádné poplatky (Estonsko, Irsko, Kypr, Lichtenštejnsko, Litva, Lotyšsko Lucembursko, Malta, Německo, Nizozemsko, Řecko, Slovensko a Švédsko), stejně jako v minulém roce. Provozovatelé letadel neodvádějí poplatky v patnácti zemích (Belgie, Česká republika, Estonsko, Kypr, Lichtenštejnsko, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Malta, Německo, Nizozemsko, Řecko, Slovensko, Španělsko a Švédsko). Poplatky se v jednotlivých zemích a u různých druhů služeb značně liší, a to v rozmezí od 5 EUR do 7 283,17 EUR v souvislosti s vydáváním povolení a schvalováním plánů pro monitorování zařízení a od 2,19 EUR do 2 400 EUR za stejnou službu pro provozovatele letecké dopravy.

Celkově je správní organizace systému ETS v zúčastněných zemích velmi účinná. I nadále by se měla posilovat a podporovat komunikace a sdílení osvědčených postupů, a to i prostřednictvím činnosti fóra pro zajištění souladu s EU ETS a každoroční konference o zajištění souladu v rámci systému EU ETS.

8. SOULAD A PROSAZOVÁNÍ

Směrnice o systému EU ETS stanoví peněžní sankci ve formě „pokuty za překročení emisí“ ve výši 100 EUR (indexováno podle inflace) za každou vypuštěnou tunu CO_2, pro kterou nebyly včas vyřazeny žádné povolenky, a také za vyžádání dodatečných povolenek, které mají být za tyto emise vyřazeny. Další pokuty za porušování pravidel při provádění systému EU ETS jsou stanovovány podle vnitrostátních předpisů určených dotčenou zemí.

I přes obtížnou hospodářskou situaci způsobenou pandemií COVID-19 byla úroveň souladu s EU ETS v roce 2019 i nadále velmi vysoká: většina provozovatelů odpovídající za více než 99 % emisí ze stacionárních zařízení splnila své zákonné povinnosti v březnu a dubnu 2020. Pokud některé subjekty předpisy nedodržely, jednalo se obvykle o malé provozovatele. Přibližně 500 provozovatelů letadel emise vykázalo a požadavky splnilo, včetně více než 100 komerčních provozovatelů letadel se sídlem mimo EU, kteří však provozují lety v rámci EHP. Provozovateli, kteří nedodrželi předpisy, byli obvykle malí provozovatelé nebo provozovatelé, kteří v roce 2018 ukončili činnost.

Příslušné orgány nadále provádějí různé kontroly souladu u ročního výkazu emisí. Na základě zpráv předložených podle článku 21 v roce 2020 všechny zúčastněné země[83] kontrolují úplnost ročních výkazů emisí ze zařízení (u 100 % výkazů, s výjimkou Belgie, kde to bylo 31 %, Španělska, kde to bylo 94 %, a Francie, kde to bylo 95 %) a většina zemí také

[83] Itálie ve zprávě předložené v roce 2020 na tuto otázku neodpověděla, pro účely přibližného odhadu byly proto použity údaje z předešlého roku.

kontroluje výkazy od provozovatelů letadel – všechny s výjimkou Lotyšska, Maďarska (obě země mají po dvou provozovatelích letadel) a Lichtenštejnska (které žádného provozovatele letadel nemá). Ve zprávách se dále uvádí, že členské státy v průměru téměř u 83 % výkazů ze zařízení (a 91 % výkazů od provozovatelů letadel) zkontrolují soulad s plány pro monitorování a téměř u 70 % výkazů ze zařízení soulad s údaji o přidělených povolenkách. Dvacet tři zemí uvedlo, že provádějí u zařízení i provozovatelů letadel rovněž křížové kontroly s jinými údaji, a 24 zemí provádí tyto kontroly u provozovatelů letadel.

Příslušné orgány ve dvanácti zemích provedly konzervativní odhady chybějících údajů v případě 101 zařízení (přibližně 1 % celkového počtu zařízení), což je oproti předchozím třem letům téměř dvojnásobek. Tento nárůst byl patrně způsoben vyšším počtem konzervativních odhadů v Nizozemsku (51 dotčených zařízení v roce 2019 oproti 11 v roce 2018), a to kvůli většímu počtu obdržených oznámení o chybách v monitorování ve srovnání s předchozími roky. Vykázané množství souvisejících emisí v roce 2019 činilo 61,0 milionu tun CO_2 (v porovnání s 11,2 milionu tun CO_2 v roce 2018), což představuje přibližně 4 % celkových emisí (oproti 0,7 % v roce 2018). Nejčastějším důvodem uvedeným pro provádění konzervativních odhadů bylo to, že výkazy emisí nebyly plně v souladu s požadavky nařízení o monitorování a vykazování MRR a že do 31. března nebyl předložen výkaz emisí.

Konzervativní odhady z důvodu chybějících údajů v oblasti letecké dopravy byly vykázány u sedmi zemí a týkaly se 33 provozovatelů letadel (přibližně 5,4 % všech provozovatelů) a 1,6 % emisí v oblasti letecké dopravy.

Kontroly prováděné příslušnými orgány nadále významným způsobem doplňují práci ověřovatelů. V roce 2019 všechny země potvrdily, že u zařízení provádějí další kontroly. Většina zemí uvedla, že podobný přístup uplatňuje i u provozovatelů letadel (všechny kromě Itálie, Lichtenštejnska, Lotyšska a Maďarska). Většina zemí (všechny kromě Itálie, Lucemburska, Malty a Řecka) uvedla, že v roce 2019 provedla kontroly na místě u zařízení, a téměř polovina zemí uvedla, že provedla kontroly na místě v oblasti letecké dopravy (všechny kromě Bulharska, České republiky, Estonska, Finska, Francie, Itálie, Lichtenštejnska, Litvy, Lotyšska, Lucemburska, Kypru, Maďarska, Malty, Norska, Portugalska, Řecka, Spojeného království a Španělska).

Za rok 2019 bylo nahlášeno udělení pokuty za překročení emisí u 25 zařízení v osmi zemích (Dánsko 2, Německo 1, Itálie 4, Polsko 2, Portugalsko 1, Rumunsko 7, Spojené království 7 a Španělsko 1). V případě letecké dopravy byly pokuty za překročení emisí nahlášeny celkem u 34 provozovatelů letadel (Itálie 3, Kypr 1, Německo 3, Portugalsko 11, Spojené království 12 a Španělsko 4).

Šest zemí potvrdilo v roce 2019 udělení sankcí (jiných než pokuty za překročení emisí). Nebyly vykázány žádné tresty odnětí svobody, byla (nebo teprve budou, například kvůli probíhajícím soudním řízením) však zaslána formální upozornění a dopisy s varováním a uděleny pokuty v celkové výši 7,8 milionu EUR (z toho 0,15 milionu EUR v oblasti letectví).

Nejběžnějším oznamovaným porušením předpisů v roce 2019 bylo nepředložení ověřených ročních výkazů emisí v řádném termínu, včasné neoznámení plánovaných nebo provedených

změn kapacity, úrovní činnosti a provozu zařízení a nesplnění povinnosti monitorování v souladu se schváleným plánem pro monitorování a nařízením (EU) č. 601/2012.

Jak bylo uvedeno v minulém roce, v letech 2018 a 2019 proběhl pátý cyklus hodnocení dodržování požadavků systému EU ETS, jehož cílem je zjistit problémy s dodržováním požadavků systému EU ETS na úrovni zúčastněných zemí a podpořit je při zlepšování jejich provádění systému EU ETS. Hodnocení bylo dokončeno v roce 2020 a byla zveřejněna technická zpráva o výsledcích[84].

Zpráva dochází k závěru, že ačkoli se díky zvýšenému používání šablon a IT systémů Komise a zesílených postupů příslušných orgánů zlepšily kvalita a účinnost schvalování plánů pro monitorování, přezkum ročních výkazů emisí a ověřovacích zpráv i kontrol, některé oblasti procesu monitorování, vykazování a ověřování se i nadále setkávají s problémy s výkladem, a bylo by tedy užitečné poskytnout cílené školení nebo odborné vedení zaměřené na tyto oblasti.

Rozdíly v plnění povinností ze strany členských států lze nalézt především v přezkumu ročních výkazů emisí a ověřovacích zpráv a v opatřeních přijatých v návaznosti na problémy zjištěné během ověřování, kontrol a prosazování. Ačkoli tyto rozdíly patrně nemají nepříznivý vliv na spolehlivost systému monitorování, vykazování a ověřování, v některých oblastech, jako je přeshraniční výměna informací, sledování doporučení pro zlepšení a kontrolní postupy, lze na úrovni EU dosáhnout zlepšení. Doporučení členských států pro zlepšení jsou uvedena v na míru přizpůsobených akčních plánech.

Některé z oblastí, v nichž lze dle analýzy dosáhnout zlepšení, budou pravděpodobně vyřešeny v době, kdy začnou platit revidované předpisy. Přizpůsobené aktualizace uvedené v podpůrných materiálech a šablonách a navazující na doporučení uvedená v akčních plánech členských států mohou provádění systému ještě více zlepšovat. Konkrétní doporučení v tomto smyslu jsou obsažena v technické zprávě a v akčních plánech členských států.

9. ZÁVĚRY A VÝHLED DO BUDOUCNA

Emise skleníkových plynů ze zařízení, na něž se vztahuje systém EU ETS, v roce 2019 nebývale poklesly – o 9,1 % oproti roku 2018. Důvodem bylo zejména snížení emisí z výroby elektřiny a tepla o téměř 15 % a razantní rozšiřování využívání obnovitelných zdrojů energie, zvýšené využívání zemního plynu a omezení spalování uhlí o přibližně 19 %. Byl zjištěn také dosud nejvyšší pokles emisí z průmyslu v rámci třetí fáze, a to téměř o 2 %. Ověřené emise z letecké dopravy však nadále rostly, byť mnohem méně než v předchozích letech (o 1 % oproti roku 2018).

Změny právních předpisů dohodnuté v předchozích letech za účelem posílení systému ETS a řešení přebytku povolenek mají i nadále zřetelné pozitivní výsledky. V květnu 2020 byl již počtvrté zveřejněn ukazatel přebytku rezervy tržní stability, z něhož vyplývá, že se přebytek

[84] https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/monitoring/docs/report_5th_compliance_en.pdf

snížil na přibližně 1,39 miliardy povolenek. Na základě přebytku a revidovaných předpisů týkajících se čtvrté fáze systému EU ETS klesly v roce 2020 dražební objemy o téměř 40 % (přibližně 375 milionů povolenek). Dražební objemy budou odpovídajícím způsobem sníženy i v roce 2021.

Navzdory obtížné hospodářské situaci v oblasti průmyslu a letectví v důsledku krize COVID-19 zůstal signál o ceně uhlíku v období od ledna 2019 do konce června 2020 stabilní, s krátkodobým vychýlením v březnu/dubnu. Celkové výnosy systému EU ETS z dražeb konaných od roku 2012 do 30. června 2020 překročily 57 miliard EUR, přičemž celkové výnosy členských států v roce 2019 dosáhly více než 14 miliard EUR a v první polovině roku 2020 činily 7,9 miliardy EUR. Většinu těchto výnosů využívají členské státy na ochranu klimatu.

I přes výjimečné okolnosti v roce 2020 byla navíc úroveň souladu se systémem EU ETS pro rok 2019 velmi vysoká: většina provozovatelů odpovídající za více než 99 % emisí ze stacionárních zařízení své zákonné povinnosti splnila. Jak u stacionárních zařízení, tak u provozovatelů letadel byly provozovateli, kteří povinnosti neplnili, především malé subjekty. Architektura systému EU ETS zůstává spolehlivá a správní organizace v členských státech účinná.

V následujících letech by v rámci většího balíčku právních předpisů, které jsou součástí Zelené dohody pro Evropu, mohlo dojít k podstatným změnám systému EU ETS, pokud jde o jeho rozsah a požadavky na oblast letecké dopravy, aby pomohl splnit cíle Evropské unie v oblasti ochrany klimatu. Rok 2021 bude prvním rokem čtvrté fáze systému EU ETS. Následující zpráva o trhu s uhlíkem, která má být zveřejněna na konci roku 2021, poskytne celkový přehled o tom, jak probíhala třetí fáze systému EU ETS. Nabídne také první informace o fungování čtvrté fáze systému.

PŘÍLOHA

Dodatek 1

Tabulka 1.1: Počet bezplatných povolenek přidělených na modernizaci odvětví energetiky[85]

Členský stát	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
BG	11 009 416	9 779 243	8 259 680	6 593 238	3 812 436	2 471 297	1 948 441
CY	2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420	1 259 538	935 657	575 789
CZ	25 285 353	22 383 398	20 623 005	15 831 329	11 681 994	7 661 840	3 830 905
EE	5 135 166	4 401 568	3 667 975	2 934 380	2 055 614	38 939	19 471
HU[86]	7 047 255	Není k dispozici	Není k dispozici	Není k dispozici	Není k dispozici	Není k dispozici	Není k dispozici
LT	322 449	297 113	269 475	237 230	200 379	158 922	94 432
PL[87]	65 992 703	52 920 889	43 594 320	31 621 148	21 752 908	31 942 281	16 912 108
RO	15 748 011	8 591 461	9 210 797	7 189 961	6 222 255	3 778 439	1 723 016
Celkem	133 059 430	100 568 867	87 532 554	65 990 706	46 985 124	46 987 375	25 104 162

Zdroj: GŘ pro oblast klimatu

Tabulka 1.2: Maximální počet bezplatných povolenek za rok na základě odchylky od úplného dražení povolenek pro odvětví výroby elektřiny a tepla

Členský stát	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Celkem
BG	13 542 000	11 607 428	9 672 857	7 738 286	5 803 714	3 869 143	1 934 571	54 167 999
CY	2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420	1 259 538	935 657	575 789	10 975 978
CZ	26 916 667	23 071 429	19 226 191	15 380 953	11 535 714	7 690 476	3 845 238	107 666 668
EE	5 288 827	4 533 280	3 777 733	3 022 187	2 266 640	1 511 093	755 547	21 155 307
HU	7 047 255	0	0	0	0	0	0	7 047 255
LT	582 373	536 615	486 698	428 460	361 903	287 027	170 552	2 853 628
PL	77 816 756	72 258 416	66 700 076	60 030 069	52 248 393	43 355 049	32 238 370	404 647 129
RO	17 852 479	15 302 125	12 751 771	10 201 417	7 651 063	5 100 708	2 550 354	71 409 917
Celkem	151 565 434	129 504 488	114 522 628	98 384 792	81 126 965	62 749 153	42 070 421	679 923 881

Zdroj: GŘ pro oblast klimatu

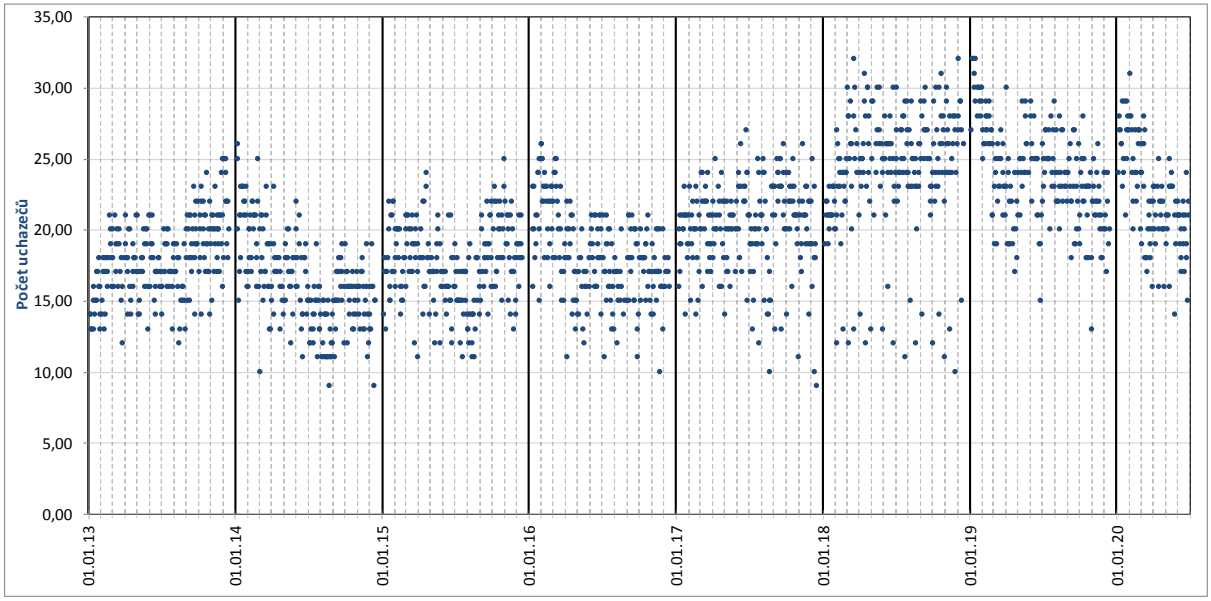
[85] Počet povolenek podle článku 10c uvedený v této tabulce může zahrnovat povolenky vydané opožděně za předchozí roky. V takovém případě jsou příslušné částky za rok zohledněny v EUTL.
[86] Maďarsko využilo odchylku podle článku 10c pouze v roce 2013.
[87] Konečné počty přidělených povolenek za Polsko budou k dispozici ve zprávě za následující rok, až budou dořešeny všechny žádosti o přidělení.

Tabulka 1.3: Počet nevyužitých bezplatných povolenek na základě odchylky podle článku 10c, které byly vydraženy nebo mají být podle plánu vydraženy v období 2013–2021[88]

Členský stát	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
BG	5 444 169	1 461 360	920 823	604 908	1 386 372	0	476 621
CY	0	0	0	0	0	0	0
CZ	0	90 694	77 741	66 740	54 550	80 295	0
EE	0	188 682	134 897	1 767 499	761 088	50 026	0
LT	259 924	0	456 725	191 229	161 522	128 105	76 120
PL	1 196	0	7 491	0	55 800 000	49 520 000	34 501 299[89]
RO	2 104 468	6 710 664	3 540 974	3 011 456	0	0	827 338
HU	0	0	0	0	0	0	0

Dodatek 2

Obrázek 2.1: Počet uchazečů v dražbách všeobecných povolenek od roku 2013 do 30. června 2020

Zdroj: EEX

- Počet uchazečů

[88] V letech 2013 a 2014 nebyly vydraženy žádné nevyužité povolenky podle článku 10c.
[89] Konečné počty za Polsko budou k dispozici ve zprávě za následující rok, až budou dořešeny všechny žádosti o přidělení povolenek.

Tabulka 2.1: Výnosy z dražeb emisních povolenek ve členských státech a Spojeném království v období od roku 2012 do 30. června 2020 (v milionech EUR)[90]

	2012		2013		2014		2015		2016		2017		2018		2019		2020	
	Všeobecné (dřívější dražby)	Letectví (dřívější dražby)	Všeobecné	Letectví	Všeobecné	Letectví	Všeobecné	Letectví	Všeobecné	Letectví	Všeobecné	Letectví	Všeobecné	Letectví	Všeobecné	Letectví	Všeobecné	Letectví
AT	11,05	0,00	55,75	0,00	52,17	1,18	76,24	2,36	58,81	0,65	78,74	0,69	208,20	2,16	180,94	2,89	82,07	1,50
BE	0,00	0,00	114,99	0,00	95,03	2,05	138,96	2,69	107,14	0,74	143,52	0,79	379,00	2,47	353,47	3,30	160,28	1,70
BG	22,14	0,00	52,63	0,00	36,19	0,22	120,91	0,91	85,08	0,25	130,15	0,27	367,34	0,83	439,19	1,11	205,96	0,58
CY	1,58	0,00	0,35	0,00	0,43	0,30	0,00	1,42	0,00	0,39	6,15	0,41	24,66	1,30	24,4	1,74	17,03	0,91
HR	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	86,40	0,49	20,09	0,16	26,97	0,18	70,96	0,55	71,97	0,74	32,52	0,37
CZ	0,00	0,00	0,00	0,00	55,24	0,47	110,30	1,20	117,63	0,33	199,43	0,35	583,33	1,10	628,94	1,46	329,84	0,75
DE	166,18	17,52	791,25	0,00	749,97	0,00	1 093,31	16,87	845,74	4,65	1 141,74	5,07	2 565,34	16,31	3 146,14	17,89	1 149,91	0,00
DK	1,07	0,00	56,06	0,00	46,93	1,16	68,64	2,71	52,93	0,74	70,93	0,79	187,32	2,48	162,78	3,31	73,56	1,70
EE	0,00	0,00	18,07	0,00	7,41	0,04	21,13	0,15	23,57	0,04	39,31	0,05	139,89	0,14	142,65	0,20	65,81	0,08
EL	14,84	0,00	147,64	0,00	129,97	1,10	190,17	4,99	146,68	1,37	196,57	1,46	518,96	4,57	503,34	6,11	229,19	3,16
ES	68,53	0,00	346,11	0,00	323,53	6,56	473,20	16,32	364,97	4,48	488,78	4,77	1 291,07	14,97	1 225,22	19,97	555,93	10,31
FI	13,28	0,00	66,97	0,00	62,68	0,81	91,64	2,13	70,63	0,58	94,64	0,62	249,84	1,96	217,35	2,60	98,33	1,33
FR	43,46	0,00	219,25	0,00	205,29	10,05	299,94	12,18	231,34	3,35	309,85	3,55	818,40	11,16	711,64	14,89	322,10	7,69
HU	3,99	0,00	34,59	0,00	56,21	0,29	82,28	0,99	63,43	0,27	84,94	0,29	224,48	0,91	226,8	1,21	102,98	0,62
IE	0,00	0,00	41,68	0,00	35,11	0,87	51,32	2,15	39,54	0,59	52,93	0,63	140,10	1,97	121,64	2,62	54,97	1,37
IT	76,50	0,00	385,98	0,00	361,25	5,24	528,00	14,41	407,23	3,96	545,44	4,21	1 440,10	13,22	1 271,35	17,64	576,06	9,11
LT	3,29	0,00	19,98	0,00	17,28	0,06	28,13	0,29	20,76	0,08	31,43	0,09	80,11	0,25	83,69	0,35	39,49	0,17

[90] Zdroj: EEX

LU	0,74	0,00	4,97	0,00	4,52	0,63	6,62	0,22	5,08	0,06	6,81	0,07	18,09	0,20	16,79	0,28	7,74	0,17
LV	2,13	0,00	10,79	0,00	10,08	0,14	14,76	0,53	11,36	0,15	15,24	0,15	40,20	0,49	41,92	0,66	18,58	0,33
MT	0,27	0,00	4,47	0,00	3,81	0,10	5,62	0,57	4,30	0,16	5,78	0,17	15,19	0,52	15,21	0,71	6,97	0,37
NL	25,61	0,00	134,24	0,00	125,63	5,47	183,57	3,68	141,59	1,01	189,63	1,07	500,84	3,37	435,64	4,50	197,44	2,33
PL	0,00	0,00	244,02	0,00	78,01	0,00	129,84	2,98	135,57	0,58	505,31	0,69	1 209,98	1,59	2 545,94	2,89	1 384,13	4,38
PT	10,65	0,00	72,78	0,00	65,82	1,27	96,32	2,89	74,29	0,79	99,50	0,85	262,96	2,65	253,58	3,53	115,37	1,83
RO	39,71	0,00	122,74	0,00	97,57	0,32	193,62	1,60	193,56	0,44	260,29	0,47	717,64	1,45	747,87	1,95	369,33	1,00
SE	7,07	0,00	35,67	0,00	33,34	1,02	48,79	3,63	37,61	1,00	50,45	1,06	132,98	3,34	124,1	4,43	56,52	2,29
SI	3,51	0,00	17,74	0,00	16,59	0,05	24,28	0,14	18,70	0,04	25,05	0,04	66,19	0,12	65,14	0,16	29,42	0,08
SK	12,19	0,00	61,70	0,00	57,59	0,04	84,31	0,20	64,99	0,06	87,01	0,06	229,74	0,18	244,47	0,24	111,50	0,12
UK	75,74	0,00	409,63	0,00	387,42	14,08	567,72	18,54	418,96	5,37	604,02	5,30	1 607,32	0,00	0	0	1 043,32	0,83
CELKEM	**603,52**	**17,53**	**3 550,73**	**0,00**	**3 115,11**	**53,53**	**4 815,97**	**117,26**	**3 761,57**	**32,28**	**5 490,60**	**34,14**	**14 090,23**	**90,27**	**14 002,17**	**117,37**	**7 436,36**	**55,11**

Tabulka 2.2: Výnosy z dražeb emisních povolenek ve státech EHP v období od roku 2019 do 30. června 2020 (v milionech EUR)[91]

	2019		2020	
	Všeobecné	**Letectví**	**Všeobecné**	**Letectví**
IS	23,91	1,86	16,26	1,66
LI	0,52	0	0,47	0,00
NO	476,78	18,24	332,17	15,84
CELKEM	**501,21**	**20,1**	**348,90**	**17,51**

Dodatek 3

Tabulka 3.1: Přehled výměny mezinárodních kreditů v období do června 2020[92]

Mezinárodní kredity vyměněné do konce června 2020	**v milionech**	**procentní podíl**	**Mezinárodní kredity vyměněné do konce června 2020**	**v milionech**	**procentní podíl**
CER	**288,86**	**60,06 %**	**ERU**	**192,07**	**39,94 %**
Čína	213,31	73,85	Ukrajina	147,69	76,89 %
Indie	20,30	7,03	Rusko	32,06	16,69 %
Uzbekistán	10,17	3,52	Polsko	2,82	1,46 %
Brazílie	6,00	2,08	Německo	1,65	0,85 %
Vietnam	3,71	1,28	Francie	1,24	0,64 %
Chile	3,21	1,11	Bulharsko	0,50	0,26 %
Mexiko	3,17	1,10	Ostatní	6,11	3,21 %
Korea	2,93	1,01			
Ostatní	26,06	9,02			
CER a ERU CELKEM	**480,94**	**100 %**			

Zdroj: EUTL

Tabulka 3.2: Přehled výměny mezinárodních kreditů do června 2020 podle druhu zařízení

Mezinárodní kredity vyměněné do konce června 2020:	**CER v milionech**	**ERU v milionech**
Stacionární zařízení	282,54	191,25
Provozovatelé letecké	6,32	0,82

[91] Zdroj: EEX

[92] Výměna kreditů se Spojeným královstvím, která byla v roce 2019 pozastavena kvůli opatřením na ochranu ekologické vyváženosti systému EU ETS, byla v roce 2020 opět obnovena.

dopravy		
CELKEM	**288,86**	**192,07**

Zdroj: EUTL

Dodatek 4

Tabulka 4.1: Ověřené emise jiných skleníkových plynů než CO_2 ze zařízení podle druhu skleníkového plynu v období 2013–2019 (v milionech tun)[93]

	2013	**2014**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**
PFC	0,40	0,74	0,58	0,64	0,51	0,64	0,57
N_2O	2,48	5,48	5,31	4,62	4,92	4,108	3,68

Zdroj: EUTL

Dodatek 5

Tabulka 5.1: Některá rozhodnutí Soudního dvora EU týkající se fungování systému EU ETS v období od července 2019 do června 2020

Referenční číslo případu	**Dotčené právní předpisy**	**Strany sporu**	**Kontext věci**	**Datum**	**Rozsudek Soudního dvora**
Věc C- 189/19	Rozhodnutí Komise 2011/278	Spenner GmbH & Co. KG proti Spolkové republice Německo	Společnost Spenner GmbH si přála obdržet více bezplatných povolenek pro třetí fázi systému ETS (2013–2020), přičemž tvrdila, že jí příslušný německý orgán nepřidělil dostatečné množství bezplatných povolenek z důvodu nesprávného výkladu rozhodnutí Komise 2011/278/EU, zejména článku 9, který se týká historických úrovní činnosti.	14. 5. 2020	Soudní dvůr rozhodl, že čl. 9 odst. 9 rozhodnutí 2011/278 se nevztahuje na rozsáhlé rozšíření kapacity stávajícího zařízení, k němuž došlo před základním obdobím, které bylo určeno podle čl. 9 odst. 1 rozhodnutí, a že čl. 9 odst. 1 rozhodnutí 2011/278 neukládá příslušnému orgánu povinnost, aby sám určil příslušné základní období za účelem posouzení historických úrovní činnosti zařízení.

[93] U některých zařízení nemusely být emise N_2O nebo PFC vykázány v registru Unie samostatně a místo toho byly vykázány celkové emise v tunách ekvivalentu CO_2. Údaje v tabulce odrážejí rozpis emisí skleníkových plynů, který je dostupný v registru Unie. Emise N_2O byly do systému EU ETS zahrnuty od druhé fáze (od roku 2008) na základě dobrovolného rozhodnutí některých členských států a spolu s PFC povinně od třetí fáze (od roku 2013).

Věc C-113/19	Směrnice 2003/87/ES, Listina základních práv Evropské unie	Luxaviation SA proti Ministre de l'Environnement [ministrovi životního prostředí], Lucembursko	Společnost Luxaviation se domnívala, že v roce 2016 dokončila postup vyřazení emisních povolenek, ale podle ministerstva životního prostředí tomu tak nebylo. V červnu 2016 ministr životního prostředí uvedl, že společnost Luxaviation vyřazení emisních povolenek neprovedla ve stanovené lhůtě, tedy do 30. dubna daného roku. Společnosti Luxaviation byla uložena pokuta a její jméno bylo zveřejněno na internetových stránkách správních orgánů na úseku životního prostředí.	26. 3. 2020	Soudní dvůr rozhodl, že články 20 a 47 a čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie nebrání tomu, aby byla v souvislosti s paušální pokutou stanovenou podle směrnice 2003/87 vnitrostátnímu soudu dána možnost upravit její výši, a článek 41 Listiny se nevztahuje na situaci, která spočívá v určení, zda mají členské státy povinnost, a nikoli pouze možnost zavádět mechanismy zahrnující upozornění, upomínky a předčasné vyřazení povolenek, které provozovatelům jednajícím v dobré víře umožňují dokonale se seznámit se svou vyřazovací povinností, a vyhnout se tak jakémukoli riziku uložení pokuty podle čl. 16 odst. 3 směrnice 2003/87.

Dodatek 6

Tabulka 6.1: Aktuální stav provádění čtvrté fáze systému EU ETS

Opatření	Účel	Druh legislativního aktu	Předpokládané přijetí
Seznam odvětví ohrožených rizikem úniku uhlíku na období 2021–2030	Stanovení nového seznamu odvětví ohrožených rizikem úniku uhlíku pro čtvrtou fázi systému EU ETS na základě kritérií pro určování odvětví výrazně ohrožených rizikem úniku uhlíku	Rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci	Přijaté dne 15. února 2019 a vyhlášené v Úředním věstníku dne 8. května 2019[94]
Revize pravidel přidělování bezplatných povolenek na období 2021–2030	Revize rozhodnutí Komise 2011/278/EU o stanovení přechodných pravidel harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek v celé Unii s cílem přizpůsobit je novému právnímu kontextu pro čtvrtou fázi	Nařízení Komise v přenesené pravomoci	Přijaté dne 19. prosince 2018 a vyhlášené v Úředním věstníku dne 27. února 2019[95]
Úprava přidělování bezplatných povolenek v důsledku změn výroby	Stanovení opatření za účelem úpravy úrovně přidělování bezplatných povolenek zařízením na základě změny úrovně činnosti (zvýšení nebo snížení) v průměru o více než 15 % za období dvou let	Prováděcí nařízení Komise	Přijaté dne 31. října 2019 a vyhlášené v Úředním věstníku dne 4. listopadu 2019[96]
Aktualizace	Stanovení aktualizovaných referenčních	Prováděcí nařízení	2020

[94]https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2019:120:FULL&from=CS
[95]http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32019R0331
[96] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32019R1842

referenčních hodnot pro přidělování bezplatných povolenek v období 2021–2025	hodnot na období 2021–2025 na základě údajů předložených členskými státy do 30. září 2019 za roky 2016 a 2017	Komise	
Zřízení inovačního fondu	Stanovení pravidel fungování inovačního fondu, včetně postupu a kritérií výběru	Nařízení Komise v přenesené pravomoci	Přijaté dne 26. února 2019 a vyhlášené v Úředním věstníku dne 28. května 2019[97]
Zřízení modernizačního fondu	Stanovení pravidel fungování modernizačního fondu	Prováděcí nařízení Komise	Přijaté dne 9. července 2020 a vyhlášené v Úředním věstníku dne 10. července 2020[98]
Revize nařízení (EU) č. 389/2013 (nařízení o registru)	Stanovení požadavků týkajících se registru Unie pro čtvrtou fázi v podobě standardizovaných elektronických databází obsahujících společné datové prvky ke sledování vydávání, držení, převádění a rušení povolenek a k zajištění přístupu veřejnosti a důvěrnosti	Nařízení Komise v přenesené pravomoci	Přijaté dne 12. března 2019 a vyhlášené v Úředním věstníku dne 2. července 2019[99]
Změna nařízení (EU) č. 1031/2010 (nařízení o dražbě povolenek)	Umožnit v roce 2020 vydražení prvních 50 milionů povolenek z rezervy tržní stability určených pro inovační fond	Nařízení Komise v přenesené pravomoci	Přijaté dne 30. října 2018 a vyhlášené v Úředním věstníku dne 4. ledna 2019[100]
Revize nařízení (EU) č. 1031/2010 (nařízení o dražbě povolenek)	Revize některých aspektů dražebního procesu ke splnění požadavků pro čtvrtou fázi, a zejména k umožnění dražeb povolenek určených pro inovační fond a pro modernizační fond, a k zohlednění klasifikace povolenek v rámci systému EU ETS jakožto finančních nástrojů podle směrnice 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů (směrnice MiFID II)	Nařízení Komise v přenesené pravomoci	Přijaté dne 28. srpna 2019 a vyhlášené v Úředním věstníku dne 8. listopadu 2019[101]
Revize nařízení (EU) č. 601/2012 o monitorování a vykazování	Zjednodušení, vylepšení a upřesnění pravidel pro sledování a vykazování a snížení administrativní zátěže na základě zkušeností s prováděním třetí fáze	Prováděcí nařízení Komise	Přijaté dne 19. prosince 2018 a vyhlášené v Úředním věstníku dne 31. prosince 2018[102]
Revize nařízení (EU) č. 600/2012 o ověřování a akreditaci	Co nejvýraznější zjednodušení, vylepšení a upřesnění pravidel pro akreditaci a ověřování a snížení administrativní zátěže na základě zkušeností z provádění třetí fáze	Prováděcí nařízení Komise	Přijaté dne 19. prosince 2018 a vyhlášené v Úředním věstníku dne 31. prosince 2018[103]
Nařízení (EU) 2019/1603, kterým se doplňuje směrnice	Doplnění směrnice o systému EU ETS, pokud jde o opatření přijatá Mezinárodní organizací pro civilní letectví v oblasti	Nařízení Komise v přenesené pravomoci	Přijaté dne 18. července 2019 a vyhlášené v Úředním

[97] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32019R0856
[98] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32020R1001
[99] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32019R1122
[100] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32019R0007
[101] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32019R1868
[102] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32018R2066
[103] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32018R2067

2003/87/ES, [pokud jde o opatření] pro monitorování, vykazování a ověřování emisí z letectví pro účely provádění systému CORSIA	monitorování, vykazování a ověřování emisí z letectví pro účely provádění systému CORSIA		věstníku dne 30. září 2019[104]
Pokyny týkající se státní podpory v systému EU ETS na období 2021–2030	Revize pokynů týkajících se státní podpory v systému EU ETS pro čtvrtou fázi k zohlednění nových ustanovení zavedených revidovanou směrnicí o systému EU ETS u systémů kompenzací nepřímých uhlíkových nákladů	Sdělení Komise	2020
Rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1071 o vyloučení letů přilétajících ze Švýcarska ze systému EU pro obchodování s emisemi	Změna přílohy I směrnice EU o ETS tak, aby ode dne 1. ledna 2020 vyloučila příchozí lety ze Švýcarska ze systému EU pro obchodování s emisemi	Nařízení Komise v přenesené pravomoci	Přijaté dne 18. května 2020 a vyhlášené v Úředním věstníku dne 21. července 2020[105]

Aktuální stav
Plánováno
Probíhá
Provedeno

Dodatek 7

Tabulka 7.1: Příspěvky členských států / státu ESVO EHP do rezervy tržní stability v letech 2019–2020 (počet povolenek)

Členský stát / EHP Stát ESVO EHP	**Příspěvky do rezervy tržní stability v roce 2019[106]**	**Příspěvky do rezervy tržní stability v roce 2020[107]**
Rakousko	**5 935 748**	**5 614 399**
Belgie	**9 846 994**	**9 313 899**
Bulharsko	**8 292 720**	**7 843 771**
Chorvatsko	**1 614 984**	**1 527 552**
Kypr	**932 844**	**882 342**
Česká republika	**15 406 858**	**14 572 765**
Dánsko	**5 340 750**	**5 051 614**
Estonsko	**2 904 319**	**2 747 085**
Finsko	**7 130 025**	**6 744 021**

[104] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32019R1603
[105] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32020D1071
[106] Údaje za období od ledna do srpna 2019 jsou založeny na sdělení Komise C(2018) 2801 final ze dne 15. 5. 2018, k dispozici na adrese https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2018_2801_en.pdf
[107] Údaje za období od září do prosince 2019 a od ledna do srpna 2020 jsou založeny na sdělení Komise C(2019) 3288 final, k dispozici na adrese https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2019_3288_en.pdf

Francie	**23 346 791**	**22 082 847**
Německo	**85 389 770**	**80 766 957**
Řecko	**12 684 492**	**11 997 782**
Maďarsko	**5 115 708**	**4 838 755**
Island	**166 450**	**157 439**
Irsko	**3 991 393**	**3 775 308**
Itálie	**40 304 729**	**38 122 721**
Lotyšsko	**865 501**	**818 645**
Lichtenštejnsko	**3 725**	**3 524**
Litva	**1 792 324**	**1 695 292**
Lucembursko	**467 394**	**442 090**
Malta	**354 798**	**335 590**
Nizozemsko	**14 291 411**	**13 517 705**
Norsko	**3 314 570**	**3 135 127**
Polsko	**39 282 170**	**37 155 520**
Portugalsko	**6 478 775**	**6 128 029**
Rumunsko	**14 941 290**	**14 132 401**
Slovensko	**4 752 513**	**4 495 223**
Slovinsko	**1 577 714**	**1 492 300**
Španělsko	**32 660 234**	**30 892 081**
Švédsko	**3 457 106**	**3 269 946**
Spojené království	**44 480 623**	**42 072 540**
Celkem	**397 124 722**	**375 625 270**

Dodatek 8

Tabulka 8.1: Nevyužité prostředky programu NER300 v rámci InnovFin EDP a CEF DI: podporované projekty v období od srpna 2019 do června 2020

Název projektu	Popis
VOLTALIS (EDP)	Voltalis je agregátorem odezvy na straně poptávky v odvětví elektrické energie. Poskytuje inteligentní technická řešení, která umožňují účast na trzích s elektřinou a využití jejich flexibility i domácnostem a malým obchodním a průmyslovým subjektům. Projekt zlepší bezpečnost dodávek tím, že sníží riziko výpadků soustavy a zlepší energetickou účinnost snižováním celkové spotřeby elektřiny. Projektu Voltalis byl poskytnut úvěr ve výši 20 milionů EUR financovaný z nevyčerpaných prostředků programu NER300.
STEELANOL (EDP): Pokročilá výroba biopaliv z odpadních plynů pocházejících z výroby oceli	Steelanol obdržel úvěr ve výši 75 milionů EUR plně zajištěný nevyčerpanými prostředky programu NER300 jako vzorový projekt výroby oceli s nízkými emisemi uhlíku. Cílem tohoto průkopnického projektu je prokázat účinnost výroby bioetanolu z dřevěného odpadu a plně ji začlenit do výroby ve velké ocelárně. Výsledkem je významný průlom v dekarbonizaci odvětví.

EV Charging Italy (CEF DI)	Cílem projektu je rozvoj dobíjecí infrastruktury pro elektromobily v Itálii. Zahrnuje instalaci přibližně 6 850 dobíjecích stanic a souvisejících přípojek k distribuční síti v období let 2019–2023. Projekt je financován částkou 25 milionů EUR, plně zajištěnou nevyčerpanými prostředky programu NER300.
Hamburger Hochbahn E-mobility programme (CEF DI)	Cílem tohoto projektu společnosti Hamburger Hochbahn, provozovatele veřejné dopravy v Hamburku, je obnovit a elektrifikovat vozový park využívaný pro hromadnou dopravu po městě výměnou stávajících dieselových autobusů za 100 elektrobusů a vybudovat související dobíjecí infrastrukturu. Předkladatel projektu využívá pro své elektrobusy 100% certifikovanou energii z obnovitelných zdrojů. Strategie společnosti předpokládá, že dobíjecí infrastruktura by měla být modulární a škálovatelná, vyznačovat se snadnou údržbou a vysokou energetickou a nákladovou účinností.
VHH Hamburg e-mobility programme (CEF DI)	Tento projekt podporuje VHH, provozovatele veřejné dopravy v Hamburku, při výměně starých naftových autobusů za přibližně 155 nově nakoupených elektrobusů a budování související dobíjecí infrastruktury. Zahrnuje přizpůsobení čtyř dep pro potřeby elektromobility a výstavbu jednoho nového depa vhodného pro elektrobusy a implementaci softwaru a IT systémů. Předkladatel projektu využívá 100% certifikovanou energii z obnovitelných zdrojů.
LIGNOL (PDA)	Tento projekt podporuje výstavbu závodu na výrobu lignolu v existující celulózce ve městě Mörrum ve Švédsku, který má ročně vyrábět přibližně 185 000 tun lignolu (obnovitelného biooleje na bázi ligninu, který lze přimíchávat do paliva pro spalovací motory a je vhodný pro míchání s leteckým palivem). Kromě toho, že přispěje snížení emisí CO_2 ve švédské dopravě, je proces výroby lignolu vysoce energeticky účinný a nevznikají při něm toxické emise ani škodlivé odpadové produkty. Odhadované náklady na demonstrační aktivity činí 105,5 milionu EUR.
Solar Thermo Electric Magaldi (PDA)	Tento italský projekt podporuje výrobní závod realizující pionýrský projekt výroby a skladování tepelné energie ze slunce a výroby zelené elektřiny s flexibilní distribucí. Zařízení bude nabízet kontinuální dodávky elektrické energie z obnovitelných zdrojů, aniž by bylo nutné budovat dlouhé přenosové vedení, čímž přispěje k eliminaci nákladů na zařízení vyrábějící teplo z těžkých topných olejů nebo nafty. Očekává se, že celkový objem vyrobené elektřiny bude činit přibližně 14 300 MWh/rok. Náklady se v současné době odhadují na přibližně 36 milionů EUR.
BIOFOREVER (PDA)	Tento projekt podporuje demonstrační biorafinerii se sídlem v Rotterdamu, která ze dřeva ročně vyrábí 8 000 tun etanolu. Vstupem pro výrobní proces bude dřevěný odpad tříd A nebo B. Výstupem výrobního procesu bude etanol pro biopaliva. Odhadované náklady na demonstrační aktivity činí 30 milionů EUR.